

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2022 r. poz. 2000 ze zm.), zwanej dalej: k.p.a., art. 11c i art. 11g ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (obecnie: Dz.U. z 2023 r. poz. 162), zwanej dalej: specustawą, po ponownym rozpatrzeniu odwołania pana XXXX XXXX od decyzji Starosty Wrzesińskiego Nr 300/2016 z 18.05.2016 r. (znak: WB.6740.112.2016) o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na przebudowie i rozbudowie odcinka drogi powiatowej nr 2948P Września - Gozdowo - Graboszewo w m. Września, zwanej dalej: decyzją Starosty Wrzesińskiego, oraz uwzględniając prawomocny wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 13.09.2017 r. (sygn. akt: II OSK 1806/17) uchylający wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z 1.03.2017 r. (sygn. akt: II SA/Po 987/16) oraz poprzedzającą go decyzję Wojewody Wielkopolskiego z 14.10.2016 r. (znak: IR-III.7821.8.2016.4) uchylającą częściowo decyzję Starosty Wrzesińskiego, orzekam, co następuje:

I. Uchylam i orzekam poprzez zastąpienie w punkcie I. na stronie 1. zaskarżonej decyzji, słów: „przebudowie i rozbudowie odcinka drogi powiatowej nr 2948P Września - Gozdowo - Graboszewo w m. Września”

słowami: „rozbudowie odcinka drogi powiatowej nr 2948P Września - Gozdowo - Graboszewo w m. Września realizowanej w ramach zadania pod nazwą „Przebudowa i rozbudowa odcinka drogi powiatowej nr 2948P Września - Gozdowo - Graboszewo w m. Września”.

II. Uchylam w całości punkt I.1., znajdujący się na stronie 1 zaskarżonej decyzji

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie w sentencji decyzji, w miejsce uchylonego punktu, nowego zapisu:

„1. Wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, z określeniem ich kategorii

Należy zapewnić powiązania z siecią dróg publicznych we Wrześni poprzez:

- km 0+074,23 - skrzyżowanie zwykłe z dojazdem do szkoły (drogą gminną),
- km 0+082,36 - skrzyżowanie zwykłe z ul. Słowian (droga gminna nr 412621P),
- km 0+199,17 - skrzyżowanie typu rondo z ul. Kilińskiego (droga gminna nr 412623P),
- w km 0+474,60 - skrzyżowanie zwykłe z ul. Koszarową (droga gminna nr 412630P),

- km 0+765,74 - skrzyżowanie zwykłe z ul. Warsztatową (droga gminna nr 412631P)”.
- km 0+765,74 - skrzyżowanie zwykłe z ul. Warsztatową (droga gminna nr 412631P)”.

III. Uchylam i orzekam poprzez zastąpienie w punkcie I.2.1. na stronie 1. zaskarżonej decyzji:

- słów: „przyjętej do zasobu powiatowego w dniu 5 maja 2015 r. i zaewidencjonowanej pod nr P.3030.2015.294” słowami: „wykonanej na podstawie operatów technicznych ND.6640.940.2021, dla którego geodeta uprawniony Andrzej Korzeniewski złożył oświadczenia, o których mowa w art. 12b ust. 5a ustawy - Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz.U. z 2021 r., poz. 1990 ze zm.) w sprawie pozytywnej weryfikacji przez Starostę Wrzesińskiego na podstawie protokołów weryfikacji Nr 1 z 9.06.2021 r.”.

IV. Uchylam w całości załącznik nr 1 do zaskarżonej decyzji - rysunek pn. „Plan sytuacyjny - proponowany przebieg drogi z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejącym uzbrojeniem terenu” ukazujący linie rozgraniczające teren

i orzekam w tym zakresie poprzez zatwierdzenie, w miejsce uchylenia, nowego rysunku pt. „Plan sytuacyjny - proponowany przebieg drogi z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejącym uzbrojeniem terenu”, ukazujący linie rozgraniczające teren, który stanowi integralną część niniejszej decyzji Wojewody Wielkopolskiego jako załącznik nr 1.

V. Uchylam w całości punkt I.6.9., znajdujący się na stronie 3. zaskarżonej decyzji

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie w sentencji decyzji, w miejsce uchylonego punktu, nowego zapisu:

„6.9. Określam termin wydania nieruchomości na sto pięćdziesiąty dzień od dnia, w którym niniejsza decyzja stała się ostateczna. Do tego czasu nieruchomości, które z mocy prawa staną się własnością Powiatu Wrzesińskiego, mogą być użytkowane nieodpłatnie przez dotychczasowych właścicieli lub użytkowników wieczystych”.

VI. Uchylam w całości punkt I.6.10., znajdujący się na stronie 3 zaskarżonej decyzji

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie w sentencji decyzji, w miejsce uchylonego punktu, nowego zapisu:

„6.10. W przypadku wydania nieruchomości nie później niż 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, wysokość odszkodowania powiększa się o kwotę równą 5% wartości nieruchomości lub wartości prawa użytkowania wieczystego”.

VII. Orzekam poprzez wprowadzenie działki nr 3787/11 w wierszu 3. (licząc od góry tabeli) w kolumnie 5. (działki w liniach rozgraniczających inwestycji) tabeli zawartej w punkcie II., znajdującym się na stronie 3. zaskarżonej decyzji.

- VIII. Orzekam** poprzez dodanie w punkcie III. na stronie 4. zaskarżonej decyzji, po zapisie: „3896/28 (z podziału dz. 3896/20)”, nowego zapisu: „3787/11 (z podziału dz. 3787/6)”.
- IX. Uchylam** decyzję Starosty Wrzesińskiego w zakresie, w jakim zatwierdzono projekt budowlany, stanowiący załącznik nr 3 do zaskarżonej decyzji
- i orzekam** poprzez zatwierdzenie nowego, odpowiadającego mu projektu budowlanego, który stanowi integralną część niniejszej decyzji Wojewody Wielkopolskiego jako załącznik nr 2.
- X. Uchylam** w całości punkty IV.2. i IV.3. na stronie 4. zaskarżonej decyzji
- i orzekam** w tym zakresie poprzez zatwierdzenie, w miejsce uchylecia, następującego zapisu:
- „2. Określenie obowiązku budowy i okresu użytkowania tymczasowych obiektów budowlanych**
- 2.1. Nie ustaliam obowiązku budowy tymczasowych obiektów budowlanych.
- 2.2. Ustaliam, że tymczasowe obiekty budowlane mogą być użytkowane nie później niż do dnia złożenia zawiadomienia o zakończeniu budowy obiektu budowlanego lub wniosku o udzielenie pozwolenia na użytkowanie.
- 3. Określenie obowiązku i terminów rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania oraz tymczasowych obiektów budowlanych.**
- 3.1. Ustaliam obowiązek rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania nie później niż do dnia złożenia zawiadomienia o zakończeniu budowy obiektu budowlanego lub wniosku o udzielenie pozwolenia na użytkowanie.
- 3.2. Ustaliam obowiązek rozbiórki tymczasowych obiektów budowlanych nie później niż do dnia złożenia zawiadomienia o zakończeniu budowy obiektu budowlanego lub wniosku o udzielenie pozwolenia na użytkowanie.
- 3.3. Zezwalam na wykonanie obowiązków w zakresie określonym w punkcie 3.1. i 3.2.”.
- XI. Uchylam** w całości punkt V. na stronie 5. zaskarżonej decyzji
- i orzekam** w tym zakresie poprzez zatwierdzenie, w miejsce uchylecia, następującego zapisu:
- „V. Określenie budowy lub przebudowy innych dróg publicznych**
1. Ustaliam obowiązek budowy lub przebudowy innych dróg publicznych na nieruchomościach przedstawionych w poniższej tabeli, w zakresie oznaczonym linią przerywaną koloru zielonego w załączniku nr 1 do decyzji, zgodnie z projektem budowlanym zatwierdzonym decyzją.

Ark.	Numer działki	Oznaczenie drogi	Oznaczenie księgi wieczystej
Powiat wrzesiński, gmina Września Jednostka ewidencyjna: 303005_4, Września - miasto Obręb 0500 Września			
26	774	droga gminna - dojazd do szkoły	PO1F/00023369/5
20	3548	droga gminna nr 412621P - ul. Słowian	PO1F/00047567/7
20	3637/1	droga gminna nr 412623P - ul. Kilińskiego	KW 1582
20	3637/2	droga gminna nr 412623P - ul. Kilińskiego	PO1F/00047567/7
26	3015	droga gminna nr 412630P - ul. Koszarowa	KW 6321

2. Ograniczam sposób korzystania z nieruchomości poprzez udzielenie zezwolenia na budowę lub przebudowę innych dróg publicznych, o których mowa w punkcie V.1. decyzji.

3. Zezwalam na wykonanie obowiązku budowy lub przebudowy innych dróg publicznych w zakresie określonym w punkcie V.1 decyzji”.

XII. Uchylam w całości punkt VI. na stronie 5. zaskarżonej decyzji

i orzekam w tym zakresie poprzez zatwierdzenie, w miejsce uchylenia, następującego zapisu:

„VI. Określenie budowy lub przebudowy zjazdów

1. Ustalam obowiązek budowy lub przebudowy zjazdów na nieruchomościach przedstawionych w poniższej tabeli, w zakresie oznaczonym linią przerywaną koloru granatowego w załączniku nr 1 do decyzji, zgodnie z projektem budowlanym zatwierdzonym decyzją.

Ark.	Numer działki	Oznaczenie księgi wieczystej (zgodnie z danymi z ewidencji gruntów)
Powiat wrzesiński, gmina Września Jednostka ewidencyjna: 303005_4, Września - miasto Obręb 0500 Września		
26	4418/23	PO1F/00013917/9
26	4386/8	PO1F/00015719/5
26	4418/42	PO1F/00015719/5

2. Ograniczam sposób korzystania z nieruchomości poprzez udzielenie zezwolenia na budowę lub przebudowę zjazdów na nieruchomościach, o których mowa w punkcie VI.1. decyzji. Jednocześnie wskazuję, że właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości jest obowiązany udostępnić nieruchomość w celu wykonania robót

budowlanych związanych z budową lub przebudową zjazdów. Obowiązek udostępnienia nieruchomości podlega egzekucji administracyjnej.

3. Zezwalam na wykonanie obowiązku budowy lub przebudowy zjazdów w zakresie określonym w punkcie VI.1. decyzji”.

XIII. W pozostałej części decyzję Starosty Wrzesińskiego utrzymuję w mocy.

Uzasadnienie

Na wstępie, z uwagi na zaistniałe zmiany obowiązujących przepisów, należy wskazać, że wniosek o wydanie zaskarżonej decyzji wpłynął do organu I instancji 19.02.2016 r., natomiast decyzja Starosty Wrzesińskiego wydana została 18.05.2016 r. w oparciu o następujące podstawy prawne:

- ustawę z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania decyzji Starosty Wrzesińskiego: Dz.U. z 2015 r. poz. 2031),
- ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania decyzji Starosty Wrzesińskiego: Dz.U. z 2016 r. poz. 290), zwaną dalej: Pr. bud.,
- ustawę z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania decyzji Starosty Wrzesińskiego: Dz.U. z 2015 r. poz. 460 ze zm.), zwaną dalej: u.d.p.,
- rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakimi powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania decyzji Starosty Wrzesińskiego: Dz.U. z 2016 r. poz. 124), zwane dalej: rozporządzeniem w sprawie WT,
- rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania decyzji Starosty Wrzesińskiego: Dz.U. z 2012 r. poz. 462) - zwane dalej: rozporządzeniem w sprawie Pb.

W tym miejscu należy wskazać, że 13.09.2019 r. weszło w życie rozporządzenie Ministra Infrastruktury z 1 sierpnia 2019 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie WT, zwane dalej: rozporządzeniem zmieniającym. Zgodnie z § 2 rozporządzenia zmieniającego do inwestycji drogowej, dla której przed dniem wejścia w życie rozporządzenia zmieniającego zostało wszczęte postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na projekt, wykonawstwo lub projekt i wykonawstwo, stosuje się przepisy rozporządzenia w sprawie WT, w brzmieniu dotychczasowym, z wyjątkiem § 3 pkt 3, § 5-8, § 8a ust. 2, § 9 ust. 1 pkt 3 i 4, ust. 2, ust. 3 pkt 1 i ust. 4, § 140 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 7-9 rozporządzenia w sprawie WT, które stosuje się w brzmieniu nadanym rozporządzeniem zmieniającym. Mając powyższe na uwadze należy wskazać, że umowa na projekt przedmiotowej inwestycji została podpisana przed wejściem w życie rozporządzenia zmieniającego.

Wskazać również należy, że 19.09.2020 r. weszła w życie ustawa z dnia 13 lutego 2020 r. o zmianie ustawy Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2020 r. poz. 471), zwana dalej: ustawą nowelizującą. Jednocześnie wydane zostało rozporządzenie Ministra Rozwoju z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1609). Zgodnie z § 25 tego rozporządzenia, uchylone zostało dotychczasowe rozporządzenie w sprawie Pb. Jednakże, zgodnie z art. 25 ustawy nowelizującej, do spraw uregulowanych ustawą zmienianą w art. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przepisy ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się w brzmieniu dotychczasowym. Tym samym, zgodnie z ww. przepisem, przedmiotowa sprawa podlega rozpatrzeniu w oparciu o przepisy Pr. bud., w brzmieniu dotychczas obowiązującym, a także w oparciu o przepisy rozporządzenia w sprawie Pb.

Pismem z 6.06.2016 r. (data stempla pocztowego: 6.06.2016 r., data wpływu do Starostwa Powiatowego we Wrześni: 8.06.2016 r.) odwołanie od decyzji Starosty Wrzesińskiego złożył adw. Aleksander Berger, zwany dalej: Pełnomocnikiem Odwołującego, działający w imieniu pana XXXX XXXX, współwłaściciela działki o nr. ewid. XXXX ark.26 obr. Września, jedn.ewid. 303005_4, Września - miasto (obecnie nieistniejącej). Pełnomocnik Odwołującego zaskarżył decyzję Starosty Wrzesińskiego w części dotyczącej budowy ronda typu „cygaro” przy skrzyżowaniu ulicy Kościuszki i Warsztatowej, w bezpośrednim sąsiedztwie działki nr XXXX, stanowiącej współwłasność XXXX i XXXX XXXX, oraz wniósł o uchylenie decyzji Starosty Wrzesińskiego w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji, zarzucając co następuje:

- 1) Naruszenie art. 5 Pr. bud., w zakresie dostępu do drogi publicznej dla właścicieli działki nr XXXX.
- 2) Naruszenie art. 11f ust. 1 pkt 4 specustawy w zakresie wymagań dotyczących ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich.

W ocenie Pełnomocnika Odwołującego decyzja Starosty Wrzesińskiego godzi w uzasadniony interes Odwołującego, który na działce nr XXXX prowadzi działalność handlową w budynku, przystosowanym do tej działalności na podstawie decyzji nr 446/2004 Starostwa Powiatowego we Wrześni z 6.10.2004 r. Odwołujący zawiadomił Urząd o zakończeniu budowy 31.12.2008 r., a Urząd nigdy nie kwestionował odpowiedniego przystosowania budynku do pełnionej funkcji. Zgodnie z zatwierdzonym projektem budowlanym, Odwołujący użytkował zjazd z ulicy Kościuszki.

Zdaniem Pełnomocnika Odwołującego inwestycja narusza uzasadniony interes Odwołującego poprzez pozbawienie go odpowiedniego dla prowadzonej działalności dojazdu do obiektu handlowego.

- 3) Naruszenie § 77 i § 78 rozporządzenia w sprawie WT, w zakresie parametrów oraz wymagań dotyczących zjazdu publicznego z drogi, w szczególności dostosowania do wymagań bezpieczeństwa ruchu na drodze, oraz § 113 ust. 7 pkt. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie WT, określającego wymagania jakim winien odpowiadać wyjazd i wjazd na drogę.

W ocenie Pełnomocnika Odwołującego przedstawiony projekt budowlany pomija wymagania ruchu pieszego oraz nie zapewnia bezpieczeństwa ruchu drogowego, bowiem usytuowanie zjazdu na działkę nr XXXX oraz fakt, że zjazd ten będzie użytkowany także przez pojazdy zaopatrzenia o długości co najmniej 10 metrów, co będzie skutkować kolizją z ruchem pieszych oraz pogorszeniem warunków przejazdu.

Zdaniem Pełnomocnika Odwołującego projektowany zjazd nie spełnia warunków § 77 i 78 rozporządzenia w sprawie WT. Ponadto brak jest projektu organizacji ruchu wraz z oznakowaniem pionowym i poziomym.

- 4) Naruszenie art. 43 u.d.p. w zakresie usytuowania obiektów budowlanych od zewnętrznej krawędzi jezdni.

W ocenie Pełnomocnika Odwołującego decyzja Starosty Wrzesińskiego uwzględnia tylko interes inwestora i pomija interes uczestnika postępowania. Na skutek realizacji projektu budynek handlowy będzie oddalony zaledwie 2 metry od krawędzi jezdni, podczas gdy zgodnie z treścią art. 43 u.d.p. obiekty budowlane przy drogach powiatowych w terenie zabudowy powinny być usytuowane w odległości od zewnętrznej krawędzi jezdni co najmniej 8 metrów. W przedstawionym projekcie nie zawarto decyzji dotyczącej odstępstwa od tego warunku.

- 5) Naruszenie art. 11d ust. 1 i art. 11i ust. 1 specustawy w zw. z art. 12 i 35 ust. 1 Pr. bud. w zakresie dokonania koniecznych sprawdzeń.

Pełnomocnik Odwołującego podniósł, że w wykonywaniu dokumentacji projektowej, przygotowywaniu wniosku oraz procedurze zmierzającej do wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji brała udział osoba nie posiadająca uprawnień projektowych, tj. pan Ryszard Przybył. W projekcie budowlanym z lutego 2016 r., którego kopię otrzymał Odwołujący zapoznając się z aktami sprawy, jako projektant występował pan Janusz Marcinkowski, a pan Ryszard Przybył jako asystent projektanta, natomiast w projekcie budowlanym (także z lutego 2016 r.) stanowiącym załącznik do decyzji Starosty Wrzesińskiego jako projektant występuje pan Janusz Marcinkowski, jako projektant w zakresie sieci energetycznych występuje pan Adam Sakowicz (zdaniem Pełnomocnika Odwołującego brak jest projektu pana Adama Sakowicza), a pan Ryszard Przybył w dalszym ciągu pełni funkcję asystenta projektanta.

Zdaniem Pełnomocnika Odwołującego załączony do wniosku projekt budowlany był niekompletny, bowiem nie zawierał wskazań w zakresie projektowanej i planowanej wycinki drzew, nie dołączono do niego uzgodnień z odpowiednimi służbami w zakresie ochrony środowiska oraz opracowanej mapy i projektu dotyczącego przebudowy i modernizacji oświetlenia ulicy Kościuszki.

Pełnomocnik Odwołującego zadaje pytanie, kiedy i w jakim stanie projekt budowlany został złożony w Starostwie Powiatowym, skoro Odwołujący zapoznając się z materiałami sprawy w marcu 2016 r. projektów tych nie widział.

Zdaniem Pełnomocnika Odwołującego brak wskazanych dokumentów oraz brak ustaleń dotyczących osoby projektanta spowodował, że został naruszony przepis art. 35 ust. 1 Pr. bud., bowiem nie została sprawdzona kompletność projektu budowlanego i posiadanie

przez wnioskodawcę wymaganych uprawnień oraz nie zostało wykonane sprawdzenie projektu.

- 6) Naruszenie art. 20 u.d.p. w szczególności w zakresie bieżącego informowania o planach rozwoju sieci drogowej organów właściwych do sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz braku realizacji obowiązków zarządcy drogi w stosunku do wymogu poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Pełnomocnik Odwołującego zarzucił, że opracowany projekt nie uwzględnia postanowień miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z 29 grudnia 1995 r., który przewidywał powstanie drogi oznaczonej symbolem 3KD celem podziału terenu i skomunikowanie działki 3808/9 z ulicą Kościuszki. Wbrew temu planowi projekt przewiduje powstanie nowej ulicy, jako drogi dojazdowej do sklepu Intermarche, co w konsekwencji narusza prawo własności oraz interes właściciela działki nr XXXX.

W opinii Pełnomocnika Odwołującego naruszenie art. 20 u.d.p. nastąpiło także poprzez brak realizacji zadań w zakresie inżynierii ruchu. Projektant wykonał „ukryty” zjazd z działki nr XXXX bezpośrednio na obszar skrzyżowania typu rondy, polegający na obniżeniu krawężnika oraz zastosowaniu skosów jak dla zjazdów indywidualnych. Zdaniem Pełnomocnika Odwołującego takie rozwiązanie stanowi zaprzeczenie warunków bezpieczeństwa ruchu drogowego i jest nieracjonalne.

Ponadto Pełnomocnik Odwołującego zarzucił brak skonsultowania z Odwołującym proponowanych rozwiązań projektowych, nieprzeprowadzenie wizji lokalnej na wstępnym etapie projektowania oraz brak sprawdzenia, czy zaskarżona decyzja nie jest sprzeczna z wcześniejszymi decyzjami Starostwa.

Ww. odwołanie wniesiono w terminie. Na mocy art. 11g ust. 1 pkt 1 specustawy właściwym organem odwoławczym w przedmiotowej sprawie był Wojewoda Wielkopolski. W związku z tym odwołanie wraz z aktami sprawy zostało przekazane przez Starostę Wrzesińskiego pismem z 15.06.2016 r. (data wpływu: 17.06.2016 r.).

Odwołanie zostało uzupełnione pismem z 12.07.2016 r. (data wpływu: 12.07.2016 r.), w którym Pełnomocnik Odwołującego zwrócił uwagę, że planowana inwestycja jest niezgodna z obowiązującym planem zagospodarowania przestrzennego podjętym uchwałą Rady Miejskiej we Wrześni z dnia 18 kwietnia 1997 r. nr XXXIII/242/97. Ponadto inwestycja obejmuje budowę dojazdu do sklepu Intermarche poprzez działkę nr XXXX i zmienia jej przeznaczenie. Zdaniem Pełnomocnika Odwołującego z przedstawionych dokumentów nie wynika, by przedmiotem postępowania w zakresie wykupu gruntu stanowiącego działkę nr XXXX, wydzielonej z działki nr XXXX, była część mająca stanowić dojazd do Intermarche.

Po wstępnej analizie akt sprawy organ II instancji pismem z 29.06.2016 r. wezwał zarządcę drogi (Zarząd Powiatu Wrzesińskiego) do wyjaśnienia zakresu upoważnienia z 12.11.2015 r. (znak: WKD.3037.117.2014) udzielonego panu Ryszardowi Przybyłowi do występowania przy prowadzeniu spraw dot. wykonania kompletnej dokumentacji projektowej zadania pn. „Przebudowa i rozbudowa odcinka drogi powiatowej nr 2948P Września - Gozdowo - Graboszewo w m. Września” oraz występowania wobec organów administracji publicznej

w postępowaniach związanych z przedmiotową inwestycją. Wyjaśnienie to było niezbędne do stwierdzenia, czy osoba działająca na podstawie ww. upoważnienia była uprawniona do występowania w imieniu Zarządu Powiatu Wrzesińskiego z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej.

Pismem z 13.07.2016 r. (znak: WKD.3037.117.2014, data wpływu: 21.07.2016 r.) Zarząd Powiatu Wrzesińskiego wyjaśnił zakres udzielonego pełnomocnictwa.

Pismem z 29.06.2016 r. organ II instancji wezwał Starostę Wrzesińskiego do uzupełnienia akt sprawy o następujące dokumenty i wyjaśnienia:

- dane z katastru nieruchomości, stanowiące podstawę do utworzenia rozdzielnika zawiadomienia o wszczęciu postępowania oraz zawiadomienia o zakończeniu postępowania dowodowego,
- dowody opublikowania obwieszczenia o wszczęciu postępowania, obwieszczenia o zakończeniu postępowania dowodowego oraz obwieszczenia o wydaniu decyzji na tablicy ogłoszeń i w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miasta i Gminy Września, opatrzone stosownymi pieczęciami wraz z podpisem,
- brakujące zwrotne potwierdzenia odbioru zawiadomienia o wydaniu decyzji,
- wyjaśnienie braku podpisu Starosty Wrzesińskiego lub osoby upoważnionej pod obwieszczeniem o wszczęciu postępowania, obwieszczeniem o zakończeniu postępowania dowodowego, zawiadomieniem o wydaniu decyzji oraz obwieszczeniem o jej wydaniu,
- wyjaśnienie zakresu decyzji przywoływanych przez Odwołującego zarówno w odwołaniu, jak i w pismach z 25.03.2016 r. i 28.04.2016 r., kierowanych do organu I instancji w toku postępowania, w szczególności poprzez wyjaśnienie, czy istniejące zjazdy na działkę nr XXXX ark. 26 obr. Września zostały wykonane w oparciu o te decyzje, oraz przekazanie kopii stosownych dokumentów.

Starosta Wrzesiński odpowiedział na wezwanie pismem z 14.07.2016 r., przesyłając stosowne wyjaśnienia i uzupełniając brakujące akta sprawy, a także przekazując kopie decyzji przywoływanych przez Pełnomocnika Odwołującego, tj.:

- decyzji Starosty Wrzesińskiego nr 843/2014 z 3.12.2014 r. (znak: WB.6740.813.2014) o pozwoleniu na budowę dla przebudowy salonu sprzedaży budynku handlowo-usługowego na działce oznaczonej numerem ewid. XXXX, obręb Września,
- decyzji Starosty Wrzesińskiego nr 446/2004 z 26.10.2004 r. (znak: WB-7351/446/2004) o zatwierdzeniu projektu budowlanego i udzieleniu pozwoleniu na wykonanie robót budowlanych w związku ze zmianą przeznaczenia budynków garaży i magazynów na budynek handlowo-usługowy na działce oznaczonej numerem ewid. XXXX, obręb Września,
- pisma Starosty Wrzesińskiego z 15.05.2007 r. (znak: WB-7352/200/2007) o nie wniesieniu sprzeciwu do realizacji zamierzenia polegającego na przebudowie zjazdu na działkach o numerach ewid. XXXX i 3898 - w związku ze zgłoszeniem z 10.05.2007 r., do którego

załączona była decyzja Zarządu Powiatu we Wrześni z 7.05.2007 r. (znak: PZD-11b/5460/07/631/2007) o zezwoleniu na przebudowę zjazdu na działkę nr ewid. XXXX. Organ I instancji wyjaśnił także, że przebudowa zjazdu wykonana była na podstawie zgłoszenia dokonanego 10.05.2007 r. Jednocześnie przekazał wyjaśnienie Zarządu Powiatu Wrzesińskiego (pismo z 13.07.2016 r., znak: WKD.3037.117.2014) dotyczące wykonania ww. zjazdu bez dopełnienia obowiązku uzyskania decyzji zezwalającej na zajęcie pasa drogowego, narzuconego ww. decyzją Zarządu Powiatu we Wrześni z 7.05.2007 r. (znak: PZD-11b/5460/07/631/2007).

Z uwagi na konieczność przeprowadzenia dodatkowego postępowania dowodowego załatwienie sprawy w terminie przewidzianym w art. 11g ust. 2 specustawy stało się niemożliwe. Działając na podstawie z art. 36 k.p.a., pismem z 14.07.2016 r. Wojewoda Wielkopolski zawiadomił strony o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wyznaczył nowy termin do 15.09.2016 r.

W związku z ww. zawiadomieniem Pełnomocnik Odwołującego wystosował pismo z 21.07.2016 r. (data wpływu: 22.07.2016 r.), w którym stwierdził, że z otrzymanych przez niego pism wynika, że organy wezwane przez Wojewodę Wielkopolskiego nie ustosunkowują się do wezwań w określonym terminie, gdy tymczasem od 20.07.2016 r. rozpoczęto prace na ulicy Warsztatowej we Wrześni w obrębie projektowanego skrzyżowania.

Wojewoda Wielkopolski pismem z 29.07.2016 r. wyjaśnił Pełnomocnikowi Odwołującego, że wezwanie z 29.06.2016 r., skierowane do Zarządu Powiatu Wrzesińskiego, zostało doręczone 1.07.2016 r. co oznacza, że czternastodniowy termin udzielenia odpowiedzi upływał 15.07.2016 r. Zarząd Powiatu Wrzesińskiego udzielił odpowiedzi pismem z 13.07.2016 r. (data nadania: 14.07.2016 r., data wpływu: 21.07.2016 r.), czyli w wyznaczonym terminie. Wezwanie z 29.06.2016 r., skierowane do Starosty Wrzesińskiego, zostało natomiast doręczone 4.07.2016 r. co oznacza, że czternastodniowy termin udzielenia odpowiedzi upływał 18.07.2016 r. Starosta Wrzesiński udzielił odpowiedzi pismem z 14.07.2016 r. (data nadania: 15.07.2016 r., data wpływu: 21.07.2016 r.), czyli w wyznaczonym terminie.

Pismo Wojewody Wielkopolskiego z 14.07.2016 r. stanowiło dopełnienie obowiązku wynikającego z art. 36 k.p.a. i nie należy go interpretować jako informacji o opieszałości podmiotów wezwanych do udziału w postępowaniu dowodowym. Ponadto organ wyjaśnił, że decyzja Starosty Wrzesińskiego Nr 300/2016 z 18.05.2016 r. (znak: WB.6740.112.2016) nie jest ostateczna ani nie nadano jej rygoru natychmiastowej wykonalności, tak więc rozpoczęcie prac budowlanych na jej podstawie byłoby niezgodne z prawem, a organem właściwym do stwierdzenia, czy ewentualnie nastąpiło przekroczenie przepisów Prawa budowlanego i czy budowany obiekt stanowi samowolę budowlaną, jest właściwy miejscowo powiatowy inspektor nadzoru budowlanego.

Biorąc pod uwagę fakt, że zgodnie z przepisami specustawy to zarządca drogi samodzielnie dokonuje wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych i następnie techniczno-wykonawczych inwestycji, mając na uwadze spowodowanie jak najmniejszych uciążliwości

dla właścicieli nieruchomości, Wojewoda Wielkopolski pismem z 28.07.2016 r. wezwał pana Ryszarda Przybyła, zwanego dalej: Pełnomocnikiem zarządcy drogi, do:

- 1) Szczegółowego określenia, z jakimi drogami publicznymi bezpośrednio powiązana jest projektowana droga, ze wskazaniem ich kategorii dróg oraz rodzajów istniejących powiązań.
- 2) Określenia terminu odpowiednio wydania nieruchomości lub wydania nieruchomości i opróżnienia lokali oraz innych pomieszczeń zgodnie z art. 16 ust. 2 specustawy.
- 3) Wyjaśnienia sprzeczności pomiędzy złożonym wnioskiem a załącznikami mapowymi odnośnie działki nr 3787/6 ark. 26 (po podziale 3787/11, 3787/12, 3787/13).
- 4) Przedłożenia informacji o obszarze oddziaływania obiektu.
- 5) Wyjaśnienia braku oznaczenia kategorii obiektu w odniesieniu do przebudowy sieci energetycznej (sieci elektroenergetyczne kat. XXVI) na stronie tytułowej projektu budowlanego.
- 6) Ustosunkowania się do uwag wniesionych przez Odwołującego, w szczególności w świetle przepisów § 55, 77-79 i 113 rozporządzenia w sprawie WT, oraz określenie, czy istnieje możliwość zmiany przyjętych rozwiązań projektowych w sposób uwzględniający żądania Odwołującego, a jeśli nie, to do szczegółowego i wyczerpującego uzasadnienia przyczyn nieuwzględnienia zgłaszanych żądań.
- 7) Przedłożenie wyjaśnień projektanta - mgr. inż. Janusza Marcinkowskiego - odnośnie uwzględnienia istniejącego zjazdu na działkę nr XXXX ark. 26 obr. Września w kontekście obowiązku nałożonego na zarządcę drogi na mocy art. 29 ust. 2 u.d.p..

W odpowiedzi na wezwanie Pełnomocnik zarządcy drogi pismem z 10.08.2016 r. (data wpływu: 11.08.2016 r.):

- ad. 1) Uzupelniał analizę powiązania projektowanej drogi z innymi drogami publicznymi.
- ad. 2) Stwierdził, że Inwestor nie jest w stanie określić konkretnego terminu realizacji inwestycji.
- ad. 3) Wyjaśnił, że inwestycja nie obejmuje działki nr 3787/11.
- ad. 4) Oświadczył, że obszar oddziaływania inwestycji zamyka się w całości na nieruchomościach objętych inwestycją, rozbudowa drogi nie zmienia istniejącego sposobu jej wykorzystania i nie powoduje zwiększenia ruchu pojazdów, a jedynie usprawnia istniejący ruch. Ponadto wymiana istniejącej, zniszczonej nawierzchni, spowoduje ograniczenie hałasu, a także wpłynie na poprawę bezpieczeństwa użytkowników ruchu.
- ad. 5) Wyjaśnił, że na stronie tytułowej projektu budowlanego podano tylko kategorię obiektu XXV - „drogi i kolejowe drogi szynowe” ze względu na to, iż pozostałe roboty branżowe służą wyłącznie drodze (rozbudowa i przebudowa oświetlenia drogowego) i nie stanowią odrębnego zadania.
- ad. 6) Ustosunkował się do uwag wniesionych przez Odwołującego, wyjaśniając, co następuje:
 1. dostęp do drogi będzie zapewniony poprzez projektowany zjazd w km 0+800,7 o szerokości 5m. Jezdnia istniejącego zjazdu ma natomiast szerokość 3,6m.

Obecnie projektowany zjazd zapewnia lepszy dojazd do działki niż zjazd istniejący, jest zlokalizowany tylko przy drugim boku budynku. W stanie istniejącym istnieje możliwość wjazdu samochodów dostawczych tylko przed budynek. Wyjazd musi powodować poruszanie się pojazdu przez chodnik tyłem, co stwarza znaczne zagrożenie potrącenia pieszych;

2. wszystkie projektowane zjazdy mają w obrębie chodników nawierzchnię ścieralną taką jak na chodnikach (inną za to konstrukcję), ze względu na optyczne zaznaczenie pierwszeństwa na ciągach pieszych. Geometria zjazdów jest prawidłowa i dostosowana do istniejących warunków;
3. zarządca drogi zaproponował wykonanie dodatkowego zjazdu bezpośrednio z jezdni ronda. Skrzyżowanie typu rondo nie tylko porządkuje ruch, ale również powoduje jego uspokojenie poprzez wymuszenie zmniejszenia prędkości. Cytowany w odwołaniu § 113 rozporządzenia w sprawie WT dotyczy połączenia obiektu lub urządzenia obsługi uczestników ruchu z drogą, a nie połączenia nieruchomości (poprzez zjazdy indywidualne czy publiczne) z drogą. Zarządca drogi może odmówić lokalizacji zjazdu ze skrzyżowania, ale nie musi. W tym przypadku analiza ruchu wykazała, że układ dwóch zjazdów umożliwi poruszanie się samochodu dostawczego (czy innego) przodem przez chodniki, niezależnie czy wjeżdża od strony ronda, czy na nie wyjeżdża - takie rozwiązanie zostało przez zarządcę drogi zasugerowane i zatwierdzone. Jest to znacznie bezpieczniejsze rozwiązanie niż obecne. Ponadto wjazd pojazdu o długości 10 m przed budynek jest obecnie bardzo utrudniony, jeśli nie niemożliwy;
4. odległość jezdni drogi od narożnika budynku w największym miejscu wynosi 3,8 m (2 m do granicy pasa drogowego). Projektowana droga jest drogą istniejącą, rozbudowywaną w celu poprawy bezpieczeństwa ruchu i nie ma możliwości i konieczności zachowania odległości 8 m.

Ponadto Pełnomocnik zarządcy drogi wyjaśnił, że projekt organizacji ruchu nie był częścią projektu budowlanego - jest to oddzielne opracowanie. Uzgodnienia przeprowadzane były poprzez koordynatora projektu i jednocześnie asystenta projektanta - właściciela firmy mgr inż. Ryszarda Przybyła na podstawie udzielonego pełnomocnictwa. Rysunek planowanej wycinki drzew jest częścią projektu budowlanego. W projekcie budowlanym znajduje się wyłącznie lokalizacja oświetlenia ulicznego, która została pokazana na rys. nr E1, podpisanym przez uprawnionego projektanta pana Adama Sakowicza. Rozwiązania szczegółowe nie są przedmiotem projektu budowlanego, lecz wykonawczego. Projekt jest realizowany na zasadach specustawy i nie musi uwzględniać postanowień miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

ad. 7) Załączył wyjaśnienia projektanta - mgr. inż. Janusza Marcinkowskiego.

Projektant wyjaśnił, że przebudowanie istniejącego zjazdu (do działki nr XXXX) z zachowaniem obecnej lokalizacji nie jest możliwe ze względu na zaprojektowane w sąsiedztwie ronda, bowiem obecna lokalizacja pokrywa się z wyspą kanalizującą

ruch na południowo-wschodnim wlocie ronda. Zaprojektowano dostęp do działki poprzez zjazd w km 0+800,7, a ponadto, na wyraźną prośbę zarządcy drogi o rozpatrzenie możliwości wykonania zjazdu w obrębie ronda, zaprojektowano dodatkowo zjazd w km 0+785,4. Zjazd w km 0+785,4 znajduje się w obrębie skrzyżowania i można było go tam umieścić uwzględniając konkretne uwarunkowania lokalne, czyli głównie ze względu na niewielki ruch samochodów dostawczych tylko do załadunku i wyładunku towarów oraz ze względu na poprawę bezpieczeństwa ruchu pieszych, poprzez umożliwienie ruchu pojazdów na zjeździe przodem, bez konieczności cofania przez zjazd. Ponadto w bezpośrednim sąsiedztwie ww. działki zaprojektowano miejsca postojowe bezpłatne - pas postojowy o długości 36m i szerokości 7,5m. Można je wykorzystać do parkowania samochodów dostawczych. Właściciel działki mógłby wystąpić w tym celu o wyznaczenie miejsca parkingowego wyłącznie dla rozładunku towarów o rozmiarach zgodnych z samochodami dostawców (np. z zakazem parkowania dla samochodów osobowych w określonych godzinach). Rozbudowa drogi nie ma więc negatywnego wpływu na możliwość wjazdu na działkę nr XXXX oraz na możliwość wykonywania dostaw towarów, wręcz przeciwnie, znacznie usprawnia ruch na zjazdach i poprawia bezpieczeństwo pieszych. Nie narusza też praw osób trzecich.

W związku z wyjaśnieniami zawartymi w ww. piśmie Wojewoda Wielkopolski pismem z 12.08.2016 r. wezwał Pełnomocnika zarządcy drogi do:

- 1) Jednoznacznego określenia terminu odpowiednio wydania nieruchomości lub wydania nieruchomości i opróżnienia lokali oraz innych pomieszczeń.
- 2) Przedłożenia odpowiednich arkuszy mapy przedstawiającej proponowany przebieg drogi, uwzględniającej wyłączenie działki 3787/11 z przedmiotowej inwestycji.
- 3) Przedłożenia skorygowanej mapy z projektem podziału nieruchomości, uwzględniającej brak potrzeby wydzielania działki 3787/11.
- 4) Wyjaśnienia przedłożonej informacji o obszarze oddziaływania obiektu z uwzględnieniem ograniczeń dla nieruchomości sąsiednich.
- 5) Jednoznacznego określenia, czy zaprojektowane zjazdy z działki nr XXXX stanowią zjazdy publiczne czy indywidualne.

Pełnomocnik zarządcy drogi pismem z 25.08.2016 r. (data wpływu: 26.08.2016 r.) wyjaśnił, co następuje:

- ad. 1) Termin wydania nieruchomości określa się na sto pięćdziesiąty dzień od dnia w którym decyzja stała się ostateczna.
- ad. 2) Projektant prawidłowo zaznaczył działkę nr 3787/11 jako przeznaczoną do zajęcia pod realizację inwestycji drogowej. Nieprawidłowym było nie ujęcie jej we wniosku. Wyjaśnienie z 10.08.2016 r., że ww. działkę objęto liniami rozgraniczającymi teren omyłkowo było błędne, w związku z czym nie ma potrzeby dostarczania poprawionych map przedstawiających proponowany przebieg przedmiotowej drogi oraz wykonywania skorygowanych map projektu podziału nieruchomości.

- ad. 3) Jak wyżej.
- ad. 4) Obszar oddziaływania inwestycji zamyka się w całości na nieruchomościach objętych inwestycją. Oddziaływanie dotyczyć będzie również tych części działek podlegających podziałowi, które nie będą stanowiły drogi.
- ad. 5) Dostęp do drogi będzie zapewniony poprzez projektowany zjazd publiczny w km 0+800,7 o szerokości 5 m. Jezdnia istniejącego zjazdu ma natomiast szerokość 3,5 m. i przecięcie krawędzi zjazdu i drogi wyokrąglone łukiem kołowym o promieniu 5 m. Jezdnia zjazdu nie jest optycznie wydzielona z całego zjazdu ze względu na uwarunkowania lokalne. Obecnie projektowany zjazd zapewnia podobny dojazd do działki jak istniejący, tylko jest zlokalizowany przy drugim boku budynku. W tej chwili istnieje ograniczona możliwość wjazdu samochodów dostawczych przed budynek a wyjazd musi powodować poruszanie się pojazdu przez chodnik tyłem, co stwarza zagrożenie potrącenia pieszych. W celu poprawy bezpieczeństwa pieszych oraz poprawy komunikacji na działce, zarządca drogi zaproponował wykonanie dodatkowego zjazdu indywidualnego z obrębu skrzyżowania. Zjazd ten proponuje się oznakować jako dostępny tylko dla dostaw towarów oraz tylko jako wjazd na działkę bez możliwości wyjazdu na skrzyżowanie. Dostawy dokonywane są sporadycznie i najczęściej w godzinach niewielkiego ruchu. Zjazd ten nie jest konieczny i ze względu na jego lokalizację może zostać usunięty. Nie spowoduje to zmiany planu zagospodarowania - w jego miejscu należy zamienić krawężnik najazdowy na drogowy wystający i nie ma konieczności wykonania wzmocnionej konstrukcji chodnika. Wszystkie projektowane zjazdy mają w obrębie chodników nawierzchnię ścieralną taką jak na chodnikach (inną za to konstrukcję), ze względu na optyczne zaznaczenie pierwszeństwa na ciągach pieszych. Geometria zjazdów jest prawidłowa i dostosowana do istniejących warunków.

Po uzupełnieniu akt sprawy przez organ I instancji oraz po udzieleniu wyjaśnień przez Pełnomocnika zarządcy drogi Wojewoda Wielkopolski uznał zgromadzoną dokumentację za kompletną, w związku z czym na podstawie art. 10 § 1 k.p.a., w związku z art. 11c i art. 11d ust. 5 specustawy, zawiadomił pismem z 31.08.2016 r. wnioskodawcę i właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem (zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości) o zakończeniu postępowania dowodowego w toku postępowania administracyjnego, wyznaczając termin zapoznania się z aktami i wypowiedzenia co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji do 27.09.2016 r., a także zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wyznaczeniu terminu załatwienia sprawy do 14.10.2016 r. Pozostałe strony zawiadomił w drodze obwieszczenia, które zostało umieszczone na tablicy ogłoszeń Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu od 6.09.2016 r. do 23.09.2016 r., w Biuletynie Informacji Publicznej WUW od 6.09.2016 r. do 20.09.2016 r., na tablicy ogłoszeń Starostwa Powiatowego we Wrześni od 2.09.2016 r. do 20.09.2016 r., w BIP Starostwa Powiatowego we Wrześni 21.09.2016 r., a także na tablicy ogłoszeń w BIP Urzędu

Miasta i Gminy Września od 6.09.2016 r. do 20.09.2016 r. Obwieszczenie zostało również zamieszczone 6.09.2016 r. w prasie lokalnej, tj. „Głos Wielkopolski”.

W związku z postępowaniem prowadzonym przez organ II instancji, Zarząd Powiatu Wrzesińskiego pismem z 14.09.2016 r. (data wpływu: 15.09.2016 r.) zwrócił się z wnioskiem o korektę nazwy zadania z „przebudowa i rozbudowa odcinka drogi powiatowej nr 2948P Września - Gozdowo - Graboszewo w m. Września” na „rozbudowa odcinka drogi powiatowej nr 2948P Września - Gozdowo - Graboszewo w m. Września”. Zarządca drogi wyjaśnił, że we wniosku omyłkowo wpisano pierwotną nazwę zadania.

15.09.2016 r. w siedzibie organu II instancji stawili się: Pełnomocnik Odwołującego wraz z Odwołującym, którzy zapoznali się z kompletem akt sprawy oraz wykonali ich zdjęcia. Odwołujący oświadczył, że projekt budowlany stanowiący załącznik do decyzji Starosty Wrzesińskiego różni się od projektu, który został mu udostępniony w Starostwie Powiatowym we Wrześni. Wyjaśniono stronie, że uzupełnianie projektu budowlanego w toku postępowania jest zgodne z prawem oraz pouczone o konieczności przedstawienia wiarygodnych dowodów na potwierdzenie zarzutu dokonywania zmian w projekcie. Pełnomocnik Odwołującego oświadczył, że złoży pismo w sprawie, jednak do dnia wydania decyzji pismo takie nie wpłynęło.

W wyznaczonym terminie pozostałe strony postępowania nie skorzystały z prawa do zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym i nie wniosły uwag.

Wojewoda Wielkopolski wydał decyzję z 14.10.2016 r. (znak: IR-III.7821.8.2016.4) uchylającą częściowo decyzję Starosty Wrzesińskiego i orzekającą w zakresie uchylenia, a w pozostałej części utrzymującą zaskarżoną decyzję w mocy.

Pismem z 15.11.2016 r. (data wpływu: 15.11.2016 r.) Pełnomocnik Odwołującego złożył skargę na ww. decyzję Wojewody Wielkopolskiego, wnosząc o jej uchylenie, a także o uchylenie poprzedzającej ją decyzji Starosty Wrzesińskiego. Skarga została przekazana do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu wraz z aktami sprawy pismem z 12.12.2016 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu oddalił skargę wyrokiem z 1.03.2017 r. (sygn. akt II SA/Po 987/16).

Po rozpoznaniu skargi kasacyjnej wniesionej przez Pełnomocnika Odwołującego, Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z 13.09.2017 r. (sygn. akt II OSK 1806/17) uchylił ww. wyrok WSA w Poznaniu oraz poprzedzającą go decyzję Wojewody Wielkopolskiego z 14.10.2016 r. (znak: IR-III.7821.8.2016.4), wskazując na naruszenie przez organ II instancji przepisów art. 7 i 8 k.p.a., tj. obowiązku organu wyczerpującego zbadania wszystkich okoliczności faktycznych związanych ze sprawą oraz prowadzenia postępowania w sposób, który pogłębi zaufanie zainteresowanych do organów państwa.

Zdaniem NSA organ rozpoznający odwołanie od decyzji Starosty Wrzesińskiego nie ocenił, czy przedmiotowa inwestycja drogowa została faktycznie zaprojektowana w sposób zapewniający poszanowanie uzasadnionych interesów skarżącego, wyrażających się przede

wszystkim w zapewnieniu do jego nieruchomości dojazdu gwarantującego odpowiedni, tj. przystosowany do prowadzonej działalności gospodarczej dostęp.

NSA wskazał na brak przeprowadzenia analizy przyjętych w projekcie budowlanym rozwiązań dojazdu do nieruchomości skarżącego w odniesieniu przede wszystkim do przepisów techniczno-budowlanych, zawartych w rozporządzeniu w sprawie WT, oraz brak wyjaśnienia, jak mają wyjeżdżać samochody dostawcze i jak ma odbywać się ruch pozostałych pojazdów, co w konsekwencji doprowadziło do braku jednoznacznego wykazania, że projektowany zjazd z działki nr XXXX spełnia wymogi przewidziane w § 77 i § 78 w związku z § 113 ust. 7 rozporządzenia w sprawie WT.

Zdaniem NSA w uzasadnieniu decyzji winno się więc znaleźć odzwierciedlenie analizy, czy projektowane zjazdy posiadają parametry techniczne, które zapewnią bezpieczny dojazd samochodów ciężarowych do działki nr XXXX, na której skarżący prowadzi działalność handlową.

NSA uznał również za zasadny zarzut naruszenia art. 48 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2016 r., poz. 814) w zakresie, w jakim odnosi się do upoważnienia udzielonego Ryszardowi Przybyłowi. W opinii NSA sporządzenie i zakup projektu budowlanego wiąże się z kosztami, a więc upoważnienie z 12.11.2015 r., udzielone przez Zarząd Powiatu we Wrześni, działający w imieniu Powiatu Wrzesińskiego, do występowania w imieniu Powiatu Wrzesińskiego przy prowadzeniu spraw dot. wykonania kompletnej dokumentacji projektowej zadania pn. „Przebudowa i rozbudowa odcinka drogi powiatowej nr 2948P Września-Gozdowo-Graboszewo w m. Września”, a w szczególności do występowania wobec organów administracji publicznej w postępowaniach związanych z przedmiotową inwestycją, stanowi upoważnienie obejmujące także sprawy majątkowe. Zgodnie zaś z art. 48 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym oświadczenie woli w sprawach majątkowych w imieniu powiatu składają dwaj członkowie zarządu lub jeden członek zarządu i osoba upoważniona przez zarząd, natomiast w analizowanej sprawie na upoważnieniu widnieje tylko podpis Starosty.

Wyrok NSA wpłynął do WUW w Poznaniu 14.11.2017 r., natomiast akta sprawy zostały zwrócone przez WSA w Poznaniu pismem z 17.11.2017 r. (data wpływu: 20.11.2017 r.).

Dysponując aktami sprawy, Wojewoda Wielkopolski przystąpił do ponownego rozpatrywania odwołania pana XXXX XXXX. Uwzględniając uwagi poczynione przez NSA, pismem z 4.12.2017 r. wezwał zarządcę drogi, tj. Zarząd Powiatu Wrzesińskiego, do złożenia wyjaśnień i uzupełnienia wniosku z 18.02.2016 r. o:

- 1) Upoważnienie umocowujące pana Ryszarda Przybyła do występowania w imieniu Zarządu Powiatu Wrzesińskiego, spełniające wymogi wyroku NSA.
- 2) Wyjaśnienie zapewnienia przejezdności przez projektowane zjazdy z działki o nr. ewid. XXXX ark. 26 obr. Września dla pojazdów innych niż samochody osobowe.

Jednocześnie, działając na podstawie art. 36 k.p.a., organ II instancji zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie ustawowym i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do 22.01.2018 r.

Zarządca drogi udzielił odpowiedzi na wezwanie pismem z 3.01.2018 r. (znak: WKD.3037.117.2014, data wpływu: 4.01.2018 r.) wyjaśniając, co następuje:

ad. 1) Odnosząc się do upoważnienia pana Ryszarda Przybyła zarządca drogi przekazał kopię umowy nr 3037.117.2014 z 9.12.2014 r. zawartej między Powiatem Wrzesińskim, reprezentowanym przez Zarząd Powiatu we Wrześni, a panem Ryszardem Przybyłem. Umowa ta stanowiła źródło umocowania i uregulowano w niej kwestie majątkowe związane z opracowaniem dokumentacji projektowej. Umowa została podpisana przez dwóch członków Zarządu Powiatu we Wrześni, przy jednoczesnej kontrasygnacie skarbnika powiatu, spełniając tym samym zapisy przywołanego w wyroku NSA art. 48 ustawy o samorządzie powiatowym. Samo upoważnienie stanowiło jedynie dokument służący do potwierdzenia udzielonego pełnomocnictwa, obowiązującego w trakcie postępowań związanych z inwestycją, i zostało podpisane jednoosobowo przez Starostę Wrzesińskiego jako Przewodniczącego Zarządu Powiatu.

Dodatkowo - w związku z wyrokiem NSA - zarządca drogi przedłożył nowe upoważnienie z 3.01.2018 r., wystawione w celu spełnienia wymogów formalnych i potwierdzenia woli Zarządu Powiatu Wrzesińskiego w kwestii udzielonego pełnomocnictwa.

Zarządca drogi zwrócił również uwagę, że oświadczenia należy badać pod kątem zgodnego zamiaru stron i celu umowy, a nie opierać się na dosłownym brzmieniu, co wynika z przepisu art. 65 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2017 r. poz. 459 z późno zm.), który stanowi, iż oświadczenie woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają okoliczności, w których zostało ono złożone.

ad. 2) Odnośnie kwestii zapewnienia przejezdności przez projektowane zjazdy z działki nr XXXX obręb Września dla pojazdów inne niż samochody osobowe oraz umożliwienia wykorzystania nieruchomości w dotychczasowy sposób, zarządca drogi zwrócił uwagę, iż dokumentacja projektowa zakłada wykonanie dodatkowego zjazdu na ww. nieruchomość, który został w niej uwzględniony właśnie z uwagi na umożliwienie dalszego prowadzenia działalności.

Zgodnie z zapisem art. 29 ust. 2 u.d.p., w przypadku budowy lub przebudowy drogi budowa lub przebudowa zjazdów dotychczas istniejących należy do zarządcy drogi. Analizując przywołany zapis zarządca drogi stwierdził, iż nie miał obowiązku projektowania dodatkowego zjazdu na ww. nieruchomość. Mimo to ów zjazd został uwzględniony w dokumentacji, z uwagi właśnie na umożliwienie dalszego prowadzenia działalności. Dotychczasowy zjazd istniejący został przesunięty i zaplanowany jako zjazd wyłącznie dla dostaw towarów, z uwagi na uwarunkowania terenowe i bezpieczeństwo ruchu drogowego. Dodatkowy zaprojektowany zjazd umożliwi użytkowanie nieruchomości przez samochody osobowe oraz ułatwi obsługę dla dostaw towarów.

W celu zobrazowania zapewnienia przejezdności zarządca drogi przedłożył analizę toru jazdy samochodu dostawczego przez działkę nr XXXX i zaprojektowane z niej zjazdy.

Na marginesie zarządca drogi zwrócił również uwagę, że nie spoczywa na nim obowiązek zapewnienia dalszego użytkowania nieruchomości w dotychczasowy sposób, gdyż art. 13 ust. 3 specustawy stanowi, że „jeżeli przejęta jest część nieruchomości, a pozostała część nie nadaje się do prawidłowego wykorzystania na dotychczasowe cele, właściwy zarządca drogi jest obowiązany do nabycia, na wniosek właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości, w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego tej części nieruchomości”.

Biorąc powyższe pod uwagę zarządca drogi stwierdził, że dopełni wszelkich starań, aby umożliwić użytkowanie przedmiotowej nieruchomości w dotychczasowy sposób, mimo że wiążące akty prawne takiego obowiązku nie narzucają.

Uznając zgromadzoną dokumentację za kompletną, Wojewoda Wielkopolski zawiadomił pismem z 11.01.2018 r. wnioskodawcę i właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem (zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości) o zakończeniu postępowania dowodowego w toku postępowania administracyjnego, wyznaczając termin zapoznania się z aktami i wypowiedzenia co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji do 5.02.2018 r., a także zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wyznaczeniu nowego terminu załatwienia sprawy do 22.02.2018 r. Pozostałe strony zawiadomił w drodze obwieszczenia, które zostało umieszczone w BIP WUW w Poznaniu od 15.01.2018 r. do 29.01.2018 r., na tablicy ogłoszeń Starostwa Powiatowego we Wrześni od 15.01.2018 r. do 29.01.2018 r., w BIP Starostwa Powiatowego we Wrześni 12.01.2018 r., a także na tablicy ogłoszeń UMiG Września od 15.01.2018 r. do 30.01.2018 r. Obwieszczenie zostało również zamieszczone 15.01.2018 r. w prasie lokalnej, tj. „Głos Wielkopolski”.

W dniu 22.01.2018 r. w siedzibie Urzędu stawili się: Pełnomocnik Odwołującego oraz Odwołujący, którzy zapoznali się z aktami sprawy i sporządzili ich fotokopie. Odwołujący nie wniósł żadnych uwag co do zgromadzonego materiału dowodowego, w związku z czym zgodnie z art. 81 k.p.a. okoliczności faktyczne wskazane w materiale dowodowym uznano za udowodnione.

Pismem z 2.02.2018 r. (data wpływu: 7.02.2018 r. uwagi zgłosiła pani XXXX XXXX (właścicielka działki o nr. ewid. XXXX). Strona poinformowała, że należąca do niej nieruchomość leży w obszarze oddziaływania inwestycji, której realizacja pozbawia ją możliwości uzyskania zgody na zjazd, a w konsekwencji dostępu do drogi publicznej. Strona wniosła o zapewnienie dostępu ze swojej działki na drogę publiczną.

W związku z powyższym Wojewoda Wielkopolski pismem datowanym omyłkowo na 13.02.2017 r. (data nadania: 14.02.2018 r.) wezwał Pełnomocnika zarządcy drogi, do ustosunkowania się do uwag wniesionych przez panią XXXX XXXX oraz określenia,

czy istnieje możliwość zmiany przyjętych rozwiązań projektowych w sposób uwzględniający wniesione żądania.

Jednocześnie organ zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazał nowy termin jej załatwienia do 22.04.2018 r.

Na powyższe wezwanie pismem z 27.02.2018 r. (znak: WKD.3037.117.2014, data wpływu: 27.02.2018 r.) Zarząd Powiatu Wrzesińskiego udzielił odpowiedzi. Zarządca drogi wskazał, że istnieje fizyczna możliwość lokalizacji bezpośredniego zjazdu z drogi na działkę nr XXXX, jednak kolidowałoby ono z istniejącym oraz projektowanym przejściem dla pieszych, występującym w obrębie skrzyżowania, a to naruszyłoby przepis § 113 ust. 7 rozporządzenia w sprawie WT, który wskazuje, że zjazd nie może być zlokalizowany w miejscach zagrażających bezpieczeństwu ruchu drogowego. Zarządca drogi stwierdził także, że działka nr XXXX posiada dostęp do drogi publicznej poprzez istniejący zjazd na działkę nr XXXX, która również jest własnością pani XXXX XXXX. Obie działki stanowią jedną nieruchomość zabudowaną jednym budynkiem zlokalizowanym na obu działkach, które są wygrozione jako całość.

Ponadto zarządca drogi zawiadomił, że 23.02.2018 r. zwrócił się do Starosty Wrzesińskiego z wnioskiem o udzielenie zgody na odstąpienie od przepisów techniczno-budowlanych zawartych w § 113 ust. 7 pkt 1 rozporządzenia w sprawie WT. Odstąpienie dotyczy wykonania zjazdu publicznego w obszarze oddziaływania skrzyżowania o ruchu okrężnym na działkę nr XXXX obręb Września (po podziale nr XXXX), usytuowanego w km 0+800,7, który ma umożliwić dalsze prowadzenie działalności gospodarczej na ww. działce, nie powodując jednocześnie zagrożeń, ani utrudnień w ruchu drogowym.

Dodatkowo zarządca drogi zwrócił się z prośbą o kierowanie pism bezpośrednio na adres Zarządu Powiatu Wrzesińskiego, a nie jak dotychczas do pełnomocnika pana Ryszarda Przybyła.

W związku z powyższymi informacjami Wojewoda Wielkopolski postanowieniem z 2.03.2018 r. zawiesił z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie odwołania od decyzji Starosty Wrzesińskiego do czasu rozpatrzenia przez Starostę Wrzesińskiego wniosku o udzielenie zgody na odstąpienie od przepisów § 113 ust. 7 pkt 1 rozporządzenia w sprawie WT, umożliwiające wykonanie zjazdu publicznego w obszarze oddziaływania skrzyżowania.

Postanowienie zostało doręczone organowi I instancji, zarządcy drogi, Pełnomocnikowi Odwołującego oraz właścicielom i użytkownikom wieczystym nieruchomości objętych inwestycją. Pozostałe strony postępowania organ II instancji zawiadomił o wydaniu postanowienia w drodze obwieszczenia, które zostało umieszczone na tablicy ogłoszeń WUW w Poznaniu od 6.03.2018 r. do 22.03.2018 r., w BIP WUW w Poznaniu od 7.03.2018 r. do 21.03.2018 r., na tablicy ogłoszeń Starostwa Powiatowego we Wrześni od 6.03.2018 r. do 21.03.2018 r., w BIP Starostwa Powiatowego we Wrześni 6.03.2018 r., a także na tablicy ogłoszeń UMiG Września od 7.03.2018 r. do 21.03.2018 r. oraz na stronie www.wrzesnia.pl

od 8.03.2018 r. Obwieszczenie zostało również zamieszczone 7.03.2018 r. w prasie lokalnej, tj. „Głos Wielkopolski”.

Pismem z 22.03.2018 r. (złożonym osobiście w Kancelarii Głównej WUW w Poznaniu) zażalenie na wyżej wymienione postanowienie złożył Odwołujący.

Wojewoda Wielkopolski pismem z 29.03.2018 przekazał ww. zażalenie wraz z aktami sprawy do Ministra Inwestycji i Rozwoju.

Minister Inwestycji i Rozwoju postanowieniem z 12.06.2018 r. (znak: DLI.1.6621.23.2018.AN.2, data wpływu: 13.06.2018 r.) uchylił w całości postanowienie Wojewody Wielkopolskiego z 2.03.2018 r.

Po kilkukrotnych monitach akta sprawy zostały zwrócone przez Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii pismem z 23.12.2020 r. (data wpływu: 30.12.2020 r.).

W związku z powyższym Wojewoda Wielkopolski pismem z 18.01.2021 r. wezwał zarządcę drogi do:

- 1) wyjaśnienia, czy Zarząd Powiatu Wrzesińskiego podtrzymuje wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na przebudowie i rozbudowie odcinka drogi powiatowej nr 2948P Września - Gozdowo - Graboszewo w m. Września;
- 2) wskazania osoby lub osób upoważnionych do występowania w ww. sprawie jako pełnomocnik zarządcy drogi (wraz z aktualnym pełnomocnictwem);
- 3) ewentualnego złożenia wyjaśnień i uzupełnienia wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej w zakresie uwzględnienia uwag pani XXXX XXXX - zgodnie z pismem Zarządu Powiatu Wrzesińskiego z 27.02.2018 r., jak również uzupełnienie go o zaktualizowaną dokumentację budowlaną.

Jednocześnie organ zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazał termin jej załatwienia do 26.03.2021 r.

Zarządca drogi udzielił odpowiedzi pismem z 5.02.2021 r. (data wpływu: 9.02.2021 r.) wyjaśniając, że:

- ad. 1) Zarząd Powiatu Wrzesińskiego podtrzymuje wniosek.
- ad. 2) Zarząd Powiatu Wrzesińskiego nie wskazuje pełnomocnika w niniejszej sprawie, korespondencję należy kierować bezpośrednio do Zarządu, a wszelkie odpowiedzi zwrotne będą opatrzone podpisem dwóch członków Zarządu Powiatu Wrzesińskiego.
- ad. 3) W kwestii pani XXXX XXXX zarządca drogi podtrzymuje stanowisko o braku możliwości uwzględnienia wnioskowanego zjazdu w obrębie skrzyżowania o ruchu okrężnym.

Ponadto zarządca drogi poinformował, że z uwagi na nieuzyskanie zgody na odstępstwo od przepisów techniczno-budowlanych, a także ze względu na fakt, że działka nr XXXX posiada dostęp do drogi publicznej (poprzez ustanowioną służebność gruntową), odstępuje od wykonania zjazdów, zgodnie z załączonym, skorygowanym planem sytuacyjnym.

Po przeanalizowaniu przekazanych skorygowanych dokumentów projektowych Wojewoda Wielkopolski pismem z 26.03.2021 r. wezwał zarządcę drogi do udzielenia następujących wyjaśnień odnośnie projektu budowlanego:

- 1) Braku wskazania na stronie tytułowej projektu budowlanego IV i XXVI kategorii obiektu budowlanego oraz spisu zawartości projektu budowlanego (por. § 3 ust. 1 pkt. 1 i 5 rozporządzenia w sprawie Pb).
- 2) Braku wskazania w opisie technicznym obszaru oddziaływania obiektu (por. § 13a rozporządzenia w sprawie Pb i art. 34 ust. 3 pkt 5 Pr. bud.) oraz parametrów technicznych dróg publicznych krzyżujących się z przedmiotową inwestycją, tj. kategorii i klasy technicznej tych dróg (por. § 8 ust. 2 pkt 8 rozporządzenia w sprawie Pb).
- 3) Braku wyników badań geologiczno-inżynierskich oraz geotechnicznych warunków posadowienia obiektów budowlanych (por. art. 34 ust. 3 pkt 4 Pr. bud.).
- 4) Braku na rysunku projektu zagospodarowania terenu wymiarów szerokości projektowanych zjazdów i promieniu łuków kołowych na skrzyżowaniach (por. § 8 ust. 3 pkt 2 rozporządzenia w sprawie Pb).
- 5) Czy przyjęcie szerokości jezdni 9,1 m na łuku kołowym w planie od km 0+015 do km 0+051 jest zgodne z § 16 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia w sprawie WT,
- 6) Braku poszerzenia pasów ruchu na łuku kołowym w planie od km 0+651 do km 0+684, co jest niezgodne z § 16 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia w sprawie WT.
- 7) Braku wskazania, czy projektowane zjazdy są publiczne, czy indywidualne, co jest niezbędne do weryfikacji rozwiązań projektowych z § 78, § 79 oraz § 113 ust. 7 rozporządzenia w sprawie WT.
- 8) Stosowania pojęcia „ciąg pieszo-rowerowy”, który jest niezgodny z nomenklaturą ustawową.
- 9) Naruszenia § 47 rozporządzenia poprzez przyjęcie szerokości „ścieżki pieszo-rowerowej” o wartości 1,0 m na odcinku od km 0+215 do km 0+250.
- 10) Jakie elementy są projektowane w pasie drogowym w km ok. 0+250 do km ok. 0+310, od km 0+000 do km ok. 0+040 oraz od km ok. 0+815 do km ok. 0+885.
- 11) Naruszenia § 75 rozporządzenia w sprawie WT poprzez zaprojektowanie ronda w kształcie innym niż koło.
- 12) Czy projektowane oświetlenie było przedmiotem posiedzenia Narady Koordynacyjnej przeprowadzonej przez Starostę Wrzesińskiego zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne (w brzmieniu obowiązującym w dacie wezwania: Dz.U. z 2016 r. poz. 903), a także czy projektowane oświetlenie zostało uzgodnione z właściwym gestorem sieci.
- 13) Czy w ramach przedmiotowej inwestycji przewiduje się przebudowę sieci wodociągowej. Wątpliwości organu wprowadza załączone do projektu uzgodnienie Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji we Wrześni z 18 lutego 2016 r.
- 14) Braku kanału technologicznego, o którym mowa w art. 39 ust. 6 u.d.p. (w brzmieniu obowiązującym do 24.10.2019 r.: Dz.U. z 2015 r. poz. 2281).

Ponadto organ poinformował o konieczności załączenia w projekcie aktualnych oświadczeń o sporządzeniu projektu budowlanego, zgodnie zobowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Jednocześnie organ zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazał nowy termin jej załatwienia do 31.05.2021 r.

Zarządca drogi pismem z 22.04.2021 r. (data wpływu ePUAP: 23.04.2021 r., ePUAP-UPP 60535290, data wpływu przesyłki pocztowej: 28.04.2021 r.) udzielił stosownych wyjaśnień i poinformował o zamiarze uzupełnienia wskazanych w wezwaniu braków. Jednocześnie z uwagi na konieczność uzyskania aktualnych map do celów projektowych oraz duży zakres niezbędnych do wprowadzenia zmian w projekcie budowlanym, zarządca drogi wniósł o wydłużenie terminu przekazania dokumentacji projektowej do 30.06.2021 r.

W tym miejscu należy wskazać, że zgodnie z wypisem z EGiB, sporządzonym wg stanu z 26.04.2022 r., należąca do Odwołującego działka nr XXXX ark.26 obr. Września, jedn. ewid. 303005_4, Września, przestała istnieć - uległa podziałowi na działkę XXXX, należąca do małżeństwa XXXX i XXXX XXXX, oraz działkę nr XXXX, stanowiącą własność Powiatu Wrzesińskiego.

Biorąc pod uwagę zaistniałe zmiany i wynikającą z nich konieczność aktualizacji dokumentów projektowych, organ II instancji pismem z 28.04.2021 r. przedłużył termin na udzielenie odpowiedzi zgodnie z wnioskiem zarządcy drogi oraz wskazał nowy termin załatwienia sprawy do 30.07.2021 r.

W związku ze zwrotem przez Poczta Polską dwukrotnie awizowanej korespondencji skierowanej do adw. Aleksandra Bergera, a także w związku z powzięciem informacji o jego śmierci, Wojewoda Wielkopolski pismem z 28.04.2021 r. przekazał Odwołującemu korespondencję w sprawie, zwracając się jednocześnie z prośbą o udzielenie informacji odnośnie kierowania kolejnej korespondencji lub wskazanie aktualnego pełnomocnika.

W związku z powyższym, pismem z 24.05.2021 r. (data wpływu: 1.6.2021 r.) jako pełnomocnik Odwołującego zgłosił się r.pr. Maciej Łuczak.

Kolejnymi pismami z: 25.06.2021 r., 30.08.2021 r. i 28.10.2021 r. (daty wpływu: 29.06.2021 r., 2.09.2021 r. i 3.11.2021 r.), zarządca drogi wniósł o kolejne wydłużenie terminu przekazania dokumentacji projektowej odpowiednio do 31.08.2021 r., 28.10.2021 r. i 26.11.2021 r.

Organ II instancji pismami z: 1.07.2021 r., 6.09.2021 r. i 3.11.2021 r., przedłużył termin na udzielenie odpowiedzi zgodnie z ww. wnioskami oraz wskazał nowe termin załatwienia sprawy odpowiednio do: 29.10.2021 r., 30.11.2021 r. i 28.01.2022 r.

Ostatecznie zarządca drogi przekazał skorygowany projekt budowlany pismem z 25.11.2021 r. (data wpływu: 29.11.2021 r.), wyjaśniając, co następuje:

- ad. 1) Kategoria IV i XXVI obiektu budowlanego została zawarta na stronie tytułowej projektu. Spis zawartości dokumentacji został rozszerzony i uzupełniony o numerację stron.
- ad. 2) Opis techniczny został uzupełniony poprzez wskazanie obszaru oddziaływania obiektu oraz kategorie i klasy dróg krzyżujących się.

- ad. 3) Biorąc pod uwagę fakt, że założeniem przedmiotowego projektu było w głównej mierze odtworzenie przebiegu elementów pasa drogowego istniejącym śladem, odstąpiono od wykonywania ww. badań.
- ad. 4) Wymiary i promienie zostały zawarte na rysunku zagospodarowania terenu.
- ad. 5) Przyjęta szerokość została zachowana z uwagi na dowiązanie ulicy do istniejącego ronda i wlotu z wyspą kanalizującą ruch.
- ad. 6) Łuk kołowy w planie od km 0+651 do km 0+684 został przeprojektowany na łuk o promieniu $R=205$ m, w związku z czym zgodnie z §16 ust. 2 rozporządzenia w sprawie WT nie należy poszerzać pasa ruchu, jeżeli wartość obliczonego poszerzenia jest mniejsza niż 0,20 m (w rozpatrywanym przypadku 0,195 m).
- ad. 7) Zjazdy publiczne zostały opisane na projekcie budowlanym, pozostałe zjazdy nieopisane są zjazdami indywidualnymi.
- ad. 8) W dokumentacji uwzględniono obustronne, jednokierunkowe ścieżki rowerowe z dopuszczeniem ruchu pieszego.
- ad. 9) Ścieżka rowerowa we wskazanym miejscu została przeprojektowana do wymaganej szerokości.
- ad. 10) We wskazanych kilometrażach zaprojektowano zatoki postojowe, zgodnie z zapisami 118 ust. 5 rozporządzenia w sprawie WT. Inwestor podjął jednak decyzję o likwidacji zatoki postojowej w km od ok. 0+250 do ok. 0+310.
- ad. 11) Inwestor podjął decyzję o przeprojektowaniu przedmiotowego skrzyżowania na skrzyżowanie typu zwykłego, zgodnie z istniejącym śladem.
- ad. 12) Projektowane oświetlenie było przedmiotem posiedzenia Narady Koordynacyjnej i zostało uzgodnione z właściwym gestorem sieci.
- ad. 13) Uzgodnienia PWiK we Wrześni uwzględniają w większości remonty istniejących elementów sieci wodociągowej i budowę nowego odcinka, która nie leży w gestii zarządcy drogi powiatowej, a która została wykonana przez PWiK w roku ubiegłym.
- ad. 14) Kanał technologiczny został uwzględniony w projekcie budowlanym.

Ponadto zarządca drogi dostarczył aktualne oświadczenia do projektu budowlanego.

Z uwagi na konieczność ponownego przeanalizowania całej zgromadzonej w sprawie dokumentacji, Wojewoda Wielkopolski pismem z 28.01.2022 r. wskazał nowy termin załatwienia sprawy do 28.03.2022 r.

Po ponownej analizie wniosku o wydanie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej i załączonych do niego dokumentów projektowych, a także po stwierdzeniu, że wskazane we wniosku nieruchomości nie figurują w aktualnej ewidencji gruntów i budynków (wypis z EGiB wg stanu na 4.02.2022 r.), organ II instancji pismem z 24.02.2022 r. wezwał zarządcę drogi do:

- 1) Przekazania zaktualizowanego wykazu nieruchomości objętych inwestycją oraz wyjaśnienia sprzeczności pomiędzy pierwotnym brzmieniem wniosku a zawartością projektu budowlanego przekazanego pismem z 25.11.2021 r.

- 2) Przekazanie zaktualizowanej mapy przedstawiającej proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, oraz istniejące uzbrojenie terenu.
- 3) Przekazanie zaktualizowanej analizy powiązań drogi z innymi drogami publicznymi.
- 4) W odniesieniu do projektu budowlanego do:
 - a) Jednoznacznego wskazania nazwy inwestycji w związku ze wskazaną pismem z 14.09.2016 r. korektą nazwy zadania z „przebudowa i rozbudowa odcinka drogi powiatowej nr 2948P Września - Gozdowo - Graboszewo w m. Września” na „rozbudowa odcinka drogi powiatowej nr 2948P Września - Gozdowo - Graboszewo w m. Września”.
 - b) Jednoznacznego określenia w opisie technicznym obszaru oddziaływania obiektu.
 - c) Wyjaśnienia naruszenia § 78 ust. 2 pkt 1 lit. a oraz § 79 pkt 1 rozporządzenia w sprawie WT, poprzez przyjęcie mniejszej szerokości zjazdów publicznych / indywidualnych niż 5,0 m / 4,5 m.
 - d) Wyjaśnienia naruszenia § 71 pkt 2 rozporządzenia w sprawie WT poprzez przyjęcie promienia łuku kołowego wewnętrznej krawędzi pasa ruchu o wartości 6 m na skrzyżowaniach zwykłych projektowanej drogi z ul. Kasztanową i ul. Warsztatową.
 - e) Wyjaśnienia naruszenia § 72 ust. 2 rozporządzenia w sprawie WT poprzez przyjęcie promienia łuku kołowego wewnętrznej krawędzi pasa ruchu o wartości 6 m na skrzyżowaniu projektowanej drogi z ul. Kilińskiego typu rondo.
 - f) Wyjaśnienia naruszenia § 78 ust. 1 w związku z § 113 ust. 7 pkt 1 rozporządzenia w sprawie WT poprzez usytuowanie zjazdów publicznych w km : 0+074,23; 0+456,80 w obszarach oddziaływania skrzyżowań drogi powiatowej z ul. Słowian i ul. Koszarową.
 - g) Jednoznacznego wyjaśnienia, czy został spełniony warunek określony w § 16 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia w sprawie WT w związku z przyjęciem szerokości jezdni 9,1 m na łuku kołowym w planie od km 0+015 do km 0+051.

Z uwagi na oczekiwanie na udzielenie przez zarządcę drogi odpowiedzi na powyższe wezwanie, Wojewoda Wielkopolski pismem z 28.03.2022 r. wskazał nowy termin załatwienia sprawy do 27.05.2022 r.

Z uwagi na konieczność skompletowania dokumentacji, zarządca drogi pismem z 25.05.2022 r. (data wpływu: 26.05.2022 r., ePUAP-UPP83646942) zwrócił się z prośbą o przedłużenie terminu do 10.06.2022 r.

Wojewoda Wielkopolski pismem z 27.05.2022 r. przedłużył termin zgodnie z wnioskiem, zawiadamiając jednocześnie o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie wskazanym w piśmie z 28.03.2022 r. i wskazując nowy termin załatwienia sprawy do 26.08.2022 r.

Pismem z 9.06.2022 r. (data wpływu: 15.06.2022 r.) zarządca drogi wyjaśnił sprzeczności odnośnie przeznaczenia działek, przekazał zaktualizowaną mapę przedstawiającą proponowany przebieg drogi, zaktualizowaną analizę powiązań drogi z innymi drogami publicznymi oraz skorygowany projekt budowlany.

Po analizie przekazanych materiałów Wojewoda Wielkopolski pismem z 8.08.2022 r. wezwał zarządcę drogi do:

- 1) Przedłożenia zaktualizowanego wykazu nieruchomości objętych inwestycją wraz ze wskazaniem nieruchomości, z których korzystanie będzie ograniczone (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 specustawy).
- 2) Przedłożenia mapy przedstawiającej proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, oraz istniejące uzbrojenie terenu, wraz z legendą użytych oznaczeń zgodnych z nomenklaturą specustawy (zgodnie z pkt. 1 wezwania), zawierającej zawierającą klauzulę urzędową, o której mowa w art. 40 ust. 3g ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz.U. z 2020 r. poz. 2052 ze zm.) - zwanej dalej: ustawą Prawo geodezyjne.
- 3) W odniesieniu do projektu budowlanego do:
 - 3.1) wskazania na stronie tytułowej nazwy i adresu jednostki projektowania (por. § 3 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia w sprawie Pb);
 - 3.2) doprowadzenia projektu budowlanego do zgodności z § 78 ust. 1 w związku z § 113 ust. 7 pkt 1 rozporządzenia w sprawie WT, w zakresie lokalizacji zjazdów publicznych w km 0+745 oraz 0+776 w obszarze oddziaływania skrzyżowania drogi powiatowej nr 2948P z drogą gminną nr 412631P (ul. Warsztatowa);
 - 3.3) doprowadzenia projektu budowlanego do zgodności z § 72 ust. 2 rozporządzenia w sprawie WT w zakresie przyjęcia promienia łuku kołowego na skrzyżowaniu skanalizowanym, typu rondo drogi powiatowej nr 2948P z drogą gminną nr 412623P (ul. Kilińskiego) o wartości 8 m, podczas gdy promień ten winien wynosić 10 m;
 - 3.4) wyjaśnienia rozbieżności dat opracowania dokumentacji projektowej;
 - 3.5) wyjaśnienia, czy w związku z dokonanymi zmianami układu drogowego w km ok. 0+760 zachodzi konieczność aktualizacji następujących rysunków: Plan sytuacyjny – wycinka drzew (nr 2/2), Roboty elektryczne (rys. E-1), Profil podłużny (nr 3), Przekroje normalne (nr 4).

Jednocześnie organ II instancji zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie wskazanym w piśmie z 27.05.2022 r. i wskazał termin załatwienia sprawy do 26.10.2022 r.

W związku z brakiem odpowiedzi na powyższe wezwanie, Wojewoda Wielkopolski pismem z 24.10.2022 r. zawiadomił wnioskodawcę i właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem (zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości - wypis z EGiB wg. stanu na 21.10.2022 r.) o zakończeniu postępowania dowodowego. Jednocześnie, działając zgodnie z art. 79a k.p.a., organ poinformował o niespełnieniu przez zarządcę drogi wymogów prawnych wskazanych w wezwaniu Wojewody Wielkopolskiego z 8.08.2022 r., co mogło skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem inwestora, oraz pouczył, że zgodnie z art. 79a § 2 k.p.a. ma on jednak - w terminie wyznaczonym na wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań - możliwość przedłożenia dodatkowych dowodów celem wykazania spełnienia ww. wymogów. Ponadto organ wyznaczył termin na wypowiedzenie się

co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań do 17.11.2022 r., zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie wskazanym w piśmie z 8.08.2022 r. i wskazał termin załatwienia sprawy do 23.12.2022 r.

Pozostałe strony organ zawiadomił w drodze obwieszczenia, które zostało umieszczone na tablicy ogłoszeń WUW w Poznaniu od 27.10.2022 r. do 2.12.2022 r., w BIP WUW w Poznaniu od 27.10.2022 r. do 10.11.2022 r., na tablicy ogłoszeń i w BIP Starostwa Powiatowego we Wrześni od 27.10.2022 r. do 10.11.2022 r., a także na elektronicznej tablicy ogłoszeń UMiG Września od 27.10.2022 r. do 10.11.2022 r. i w BIP UMiG Września 25.10.2022 r. Obwieszczenie zostało również zamieszczone 27.10.2022 r. w prasie lokalnej, tj. „Głos Wielkopolski”.

Pismem z 9.11.2022 r. (data wpływu: 14.11.2022 r.) zarządca drogi udzielił odpowiedzi na wezwanie z 8.08.2022 r., przedkładając zaktualizowany wykaz nieruchomości objętych inwestycją, skorygowaną mapę przedstawiającą proponowany przebieg drogi oraz odpowiednio skorygowane elementy projektu budowlanego. Ww. pismo zostało uzupełnione pismem z 20.12.2022 r. (ePUAP-UPP96585505).

Biorąc pod uwagę udzielone wyjaśnienia i wprowadzane korekty, Wojewoda Wielkopolski ostatecznie uznał zgromadzoną dokumentację za kompletną. Działając w oparciu o art. 10 § 1 k.p.a., w związku z art. 11c i art. 11d ust. 5 specustawy, Wojewoda Wielkopolski pismem z 19.12.2022 r. zawiadomił zarządcę drogi i właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem (zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości) o przedłożeniu przez zarządcę drogi dodatkowych dowodów pismem z 9.11.2022 r., oraz o zakończeniu postępowania dowodowego w toku postępowania administracyjnego, wyznaczając termin zapoznania się z aktami i wypowiedzenia co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji do 12.01.2023 r. Jednocześnie organ wskazał nowy termin załatwienia sprawy do 23.02.2023 r.

Pozostałe strony organ zawiadomił w drodze obwieszczenia, które zostało umieszczone na tablicy ogłoszeń WUW w Poznaniu od 21.12.2022 r. do 18.01.2023 r., w BIP WUW w Poznaniu od 22.12.2022 r. do 5.01.2023 r., na tablicy ogłoszeń i w BIP Starostwa Powiatowego we Wrześni od 22.12.2022 r. do 12.01.2023 r., a także na elektronicznej tablicy ogłoszeń i w BIP UMiG Września od 22.12.2022 r. do 12.01.2023 r. Obwieszczenie zostało również zamieszczone 22.12.2022 r. w prasie lokalnej, tj. „Głos Wielkopolski”.

Do dnia wydania niniejszej decyzji pozostałe strony postępowania nie skorzystały z prawa do zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym, ani nie wniosły uwag. W związku z powyższym, zgodnie z art. 81 k.p.a., należy uznać za udowodnione wskazane w zgromadzonym materiale dowodowym okoliczności faktyczne.

Pismem z 15.02.2023 r. Wojewoda Wielkopolski wezwał zarządcę drogi do przedłożenia 5 ujednoliconych i skompletowanych egzemplarzy materiałów przekazanych pismami z 15.06.2022 r. i 9.11.2022 r., mających stanowić załączniki do decyzji. Jednocześnie organ

zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie wskazanym w piśmie z 19.12.2022 r. i wskazał termin załatwienia sprawy do 24.03.2023 r.

Zarządca drogi uzupełnił materiały pismem z 1.03.2023 r. (data wpływu: 1.03.2023 r.) oraz przesyłką bez pisma przewodniego, która wpłynęła 10.03.2023 r.

Po przeanalizowaniu dokumentacji dotyczącej postępowania administracyjnego w sprawie organ odwoławczy stwierdził, co następuje:

W dniu 19.02.2016 r. do organu I instancji wpłynął wniosek z 18.02.2016 r., złożony przez pana Ryszarda Przybyła, działającego z upoważnienia Zarządu Powiatu Wrzesińskiego do występowania w imieniu Powiatu Wrzesińskiego, w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pod nazwą „Przebudowa i rozbudowa odcinka drogi powiatowej nr 2948P Września - Graboszewo, w m. Września”.

Zgodnie z art. 11b ust. 1 specustawy, wniosek został złożony po uzyskaniu opinii Zarządu Województwa Wielkopolskiego (postanowienie nr 124/15 z 30.11.2015 r., znak: DI-IV.8012.124.2015), Zarządu Powiatu we Wrześni (pismo z 3.12.2015 r., znak: WB.673.1.8.2015) i Burmistrza Miasta i Gminy Września (pismo z 8.12.2015 r., znak: WIK.RK.7021.3.246.2015).

Na podstawie złożonego wniosku Starosta Wrzesiński wszczął postępowanie administracyjne, o czym, zgodnie z art. 11d ust. 5 specustawy, zawiadomił pisemnie wnioskodawcę i właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem (pismo z 3.03.2016 r.), zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości. W aktach sprawy znajdują się zwrotne potwierdzenia odbioru ww. pism.

Pozostałe strony organ I instancji zawiadomił o wszczęciu postępowania w drodze obwieszczenia umieszczonego na tablicy ogłoszeń UMiG Września od 7.03.2016 r. do 21.03.2016 r., w BIP UMiG Września 4.03.2016 r., na tablicy ogłoszeń Starostwa Powiatowego we Wrześni od 4.03.2016 r. do 18.03.2016 r. i w BIP Starostwa Powiatowego we Wrześni 4.03.2016 r. Obwieszczenie zostało również zamieszczone 4.03.2016 r. w prasie lokalnej, tj. „Przeglądzie Powiatowym”.

Zgodnie z art. 11d ust. 6 pkt 1 specustawy zawiadomienie o wszczęciu postępowania zawierało oznaczenie nieruchomości lub ich części objętych wnioskiem według katastru nieruchomości oraz informację o terminie i miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy.

W dniu 9.03.2016 r. z aktami sprawy zapoznały się dwie osoby zainteresowane inwestycją, natomiast 18.03.2016 r. z aktami sprawy zapoznał się Odwołujący, któremu wydano kopie dokumentów.

Stowarzyszenie Projekt Września zgłosiło uwagi i wnioski pismem z 21.03.2016 r. (data wpływu do Starostwa Powiatowego we Wrześni: 22.03.2016 r.).

Pismem z 25.03.2016 r. (data wpływu do Starostwa Powiatowego we Wrześni: 29.03.2016 r.) Pełnomocnik Odwołującego złożył zastrzeżenia do projektu realizacji inwestycji, podnosząc kwestię istniejącego zagospodarowania działki nr XXXX i jej przeznaczenia w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego (przyjętym uchwałą Nr XIX/132/95 Rady Miejskiej we Wrześni z dnia 29.12.1995 r.) i wydanych wcześniej decyzjach dotyczących zmiany przeznaczenia budynków, przebudowy zjazdu z drogi powiatowej oraz kwestię przebudowy budynków zlokalizowanych na tej nieruchomości. Zdaniem Pełnomocnika Odwołującego planowana inwestycja narusza interes Odwołującego poprzez uniemożliwienie wjazdu samochodów ciężarowych zaopatrzenia oraz samochodów klientów na działkę nr XXXX, na której prowadzona jest działalność handlowo-usługowa, a także stwarza zagrożenie dla mienia lub osób korzystających z budynku handlowo-usługowego. Ponadto Pełnomocnik Odwołującego zarzucił niezgodność planowanej inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, który przewiduje powstanie drogi oznaczonej symbolem 3KD celem podziału terenu i skomunikowania działki nr 3808/9 z ul. Kościuszki. Pełnomocnik Odwołującego wniósł również krytyczne uwagi odnośnie przyjętych rozwiązań projektowych i zarzucił godzenie wład urbanistyczny i czynienie nieuzasadnionych korzyści dla sklepu Intermarche poprzez zaprojektowanie do niego nowego dojazdu.

Starosta Wrzesiński pismem z 1.04.2016 r. przekazał ww. pismo do zarządcy drogi, wzywając go do ustosunkowania się do wniesionych uwag.

W odpowiedzi na ww. wezwanie zarządca drogi pismem z 6.04.2016 r. (data wpływu: 6.04.2016 r.) wyjaśnił, że bardziej aktualnym aktem dot. zagospodarowania przestrzennego jest uchwała Rady Miejskiej we Wrześni Nr XXXIII/242/97 z dnia 18.04.1997 r., zgodnie z którą usytuowanie planowanej drogi 3KD koliduje z istniejącym obiektem centrum technicznego Bimex (działka nr XXXX) i nie ma żadnego związku z przedmiotową inwestycją. Odnośnie kwestii istniejącego zagospodarowania nieruchomości zarządca drogi stwierdził, że wykonanie przebudowy zjazdu, a więc prowadzenie robót w pasie drogowym, winno być poprzedzone uzyskaniem od zarządcy drogi zezwolenia na zajęcie pasa drogowego - obowiązek ten reguluje art. 40 u.d.p. Weryfikacja stanu istniejącego oraz dokumentów z lat ubiegłych wykazała, że Odwołujący nie posiada ww. zezwolenia oraz że przebudowa przedmiotowego zjazdu została wykonana niezgodnie z zatwierdzonym projektem budowlanym. Obecnie funkcjonujący zjazd na działkę nr XXXX nie gwarantuje bezpiecznego wyjazdu przytaczanych samochodów zaopatrzenia. Powyższe, a także brak zapewnienia miejsc postojowych na terenie prowadzonej działalności, zaprzecza więc tezie o odpowiednim przystosowaniu budynku handlowo usługowego do pełnionej funkcji. Uwzględniając interes Odwołującego inwestor przewidział w projekcie wykonanie dwóch zjazdów na działkę nr XXXX: pięciometrowy zjazd przed wyspą kanalizującą ruch na rondzie i sześciometrowy zjazd z samego ronda. W połączeniu z ustanowioną służebnością przejazdu przez działkę nr XXXX, działka nr XXXX o niewielkiej powierzchni 0,1154 ha posiadać będzie aż trzy punkty dostępu. Zarządca drogi wyjaśnił również, że opracowywany projekt nie

przewiduje powstania drogi dojazdowej do sklepu Intermarche, a jedynie przesunięcie istniejącego zjazdu do kompleksu sklepów. Powstanie drogi oznaczonej w planie zagospodarowania symbolem 3KD wiązałoby się koniecznością wyburzenia obiektu centrum technicznego Bimex, co w nieporównywalnym stopniu naruszałoby prawo własności oraz interes właścicieli obiektu.

Ponadto zarządca drogi szczegółowo wyjaśnił przebieg procesu projektowego i przyczyny przyjęcia określonych rozwiązań projektowych.

Zarządca drogi w tym samym piśmie udzielił również wyjaśnień odnośnie uwag wniesionych przez Stowarzyszenie Projekt Września.

Pismem z 18.03.2016 r. (data wpływu: 5.04.2016 r.) uwagi i zastrzeżenia odnośnie projektowanej inwestycji drogowej złożyła pani XXXX XXXX.

Starosta Wrzeński przekazał ww. pismo do zarządcy drogi pismem z 6.04.2016 r., a zarządca drogi udzielił odpowiedzi pismem z 7.04.2016 r. (data wpływu: 8.04.2016 r.).

Po udzieleniu wyjaśnień przez zarządcę drogi organ I instancji uznał zgromadzoną dokumentację za kompletną, w związku z czym na podstawie art. 10 § 1 k.p.a., w związku z art. 11c i art. 11d ust. 5 specustawy, pismem z 13.04.2016 r. zawiadomił wnioskodawcę i właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem o zakończeniu postępowania dowodowego w toku postępowania administracyjnego, wyznaczając termin zapoznania się z aktami i wypowiedzenia co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji. Pozostałe strony organ I instancji zawiadomił w drodze obwieszczenia umieszczonego na tablicy ogłoszeń UMiG Września od 14.04.2016 r. do 28.04.2016 r., w BIP UMiG Września 15.04.2016 r., na tablicy ogłoszeń Starostwa Powiatowego we Wrześni od 13.04.2016 r. do 27.04.2016 r. i w BIP Starostwa Powiatowego we Wrześni 13.04.2016 r. Obwieszczenie zostało również zamieszczone 15.04.2016 r. w prasie lokalnej, tj. „Przeglądzie Powiatowym”.

Po zapoznaniu się z aktami sprawy Pełnomocnik Odwołującego pismem z 28.04.2016 r. (data wpływu: 2.05.2016 r.) podjął polemikę z pismem Zarządu Powiatu z 6.04.2016 r., podtrzymując zastrzeżenia zgłoszone w piśmie z 21.03.2016 r., ponownie odwołując się do ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz informując, że istniejący zjazd na działkę nr XXXX „został wykonany przez inny podmiot jako element przebudowy wjazdu do sklepu Intermarche i połączony był z rozbiórką istniejącej w dacie wydania decyzji myjni. Prac tych nie wykonywał Pan XXXX XXXX. Prace wykonane przez Pana XXXX ograniczyły się jedynie do dostosowania stanu faktycznego własnej nieruchomości do stanu zaistniałego. Następnie został przebudowany zjazd z ulicy Kościuszki przez inny podmiot niż pan XXXX. Tym samym na Panu XXXX nie ciążył obowiązek uzyskania zezwolenia na zajęcie pasa drogowego”.

Należy w tym miejscu zauważyć, że Pełnomocnik Odwołującego nie przedstawił żadnych dokumentów na poparcie wyżej cytowanych stwierdzeń, nie wskazał również dat ani podstaw prawnych wykonania prac przez „inny podmiot”. Wyjaśnienia, że „projekt tego zjazdu stanowi załącznik do decyzji z dnia 7.05.2007 nr 116/5460/07/631/2007”

oraz że „zjazd został wykonany przez inny podmiot” są ze sobą sprzeczne. Jak wynika z dokumentów pozyskanych w toku postępowania odwoławczego, przywołana przez Pełnomocnika Odwołującego decyzja z 7.05.2007 r. (faktycznie nosząca znak: PZD-11b/5460/07/631/2007) nie jest pozwoleniem na budowę, a stanowi zgodę zarządcy drogi na przebudowę zjazdu (udzieloną na podstawie art. 29 ust. 1 ust. 3 i ust. 5 u.d.p.) i wydana została na rzecz Odwołującego. Została ona załączona do zgłoszenia przebudowy zjazdu, złożonego przez Odwołującego (nie zaś „inny podmiot”) w Starostwie Powiatowym we Wrześni 10.05.2007 r. W pouczeniu tej decyzji widnieje warunek uzyskania zezwolenia na zajęcie pasa drogowego. Na marginesie należy dodać, że - jak wynika z załączonego projektu budowlanego - dotyczy ona zjazdu mającego jezdnię o szerokości 4 m. Pozostałe przywoływane przez Pełnomocnika Odwołującego decyzje Starosty Wrzesińskiego (nr 843/2014 z 3.12.2014 r. i nr 446/2004 z 26.10.2004 r.) dotyczą zlokalizowanych na działce budynków i w żadnym miejscu nie odnoszą się do zjazdu.

W dniu 5.05.2016 r. z aktami sprawy zapoznał się pełnomocnik pana XXXX XXXX. Strona nie wniosła uwag.

Starosta Wrzesiński wydał 18.05.2016 r. decyzję nr 300/2016 (znak WB.6740.112.2016), którą udzielił Zarządowi Powiatu Wrzesińskiego zezwolenia na realizację inwestycji drogowej polegającej na przebudowie i rozbudowie drogi powiatowej nr 2948P Września - Gozdowo - Graboszewo w m. Września. Decyzji nie nadano rygoru natychmiastowej wykonalności.

Zgodnie z art. 11f ust. 3 specustawy organ I instancji doręczył decyzję wnioskodawcy oraz zawiadomił pozostałe strony o jej wydaniu w drodze obwieszczenia. W aktach sprawy znajduje się potwierdzenie umieszczenia obwieszczenia o wydaniu decyzji Starosty Wrzesińskiego na tablicy ogłoszeń Starostwa Powiatowego we Wrześni od 24.05.2016 r. do 7.06.2016 r. i w BIP Starostwa Powiatowego we Wrześni 24.05.2016 r., na tablicy ogłoszeń UMiG Września od 25.05.2016 r. do 8.06.2016 r. oraz w BIP UMiG Września 27.05.2016 r. Obwieszczenie zostało również zamieszczone 27.05.2016 r. w prasie lokalnej, tj. „Przegląd Powiatowy”. Ponadto pismem z 18.05.2016 r. (znak: WB.6740.112.2016) organ I instancji zawiadomił o wydaniu decyzji właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych decyzją, zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości (wypisy z rejestru gruntów sporządzone 18.05.2016 r.). W aktach sprawy znajdują się zwrotne potwierdzenia odbioru ww. pisma. Zgodnie z art. 11f ust. 4 specustawy, zawiadomienie zawierało informację o miejscu, w którym strony mogły zapoznać się z treścią decyzji.

Po zbadaniu wniosku, skorygowanego i uzupełnionego w toku postępowania odwoławczego, organ II instancji stwierdził, co następuje:

Zgodnie z wymogami art. 11d specustawy, wniosek winien zawierać następujące elementy: mapę w skali co najmniej 1:5000, na której przedstawiono proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu, analizę powiązania przedmiotowej drogi z innymi drogami publicznymi, mapy

zawierające projekty podziału nieruchomości, sporządzone zgodnie z odrębnymi przepisami, określenie nieruchomości lub ich części, które są planowane do przejęcia na rzecz Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego, określenie nieruchomości lub ich części, z których korzystanie będzie ograniczone, określenie zmian w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu, cztery egzemplarze projektu budowlanego wraz z opiniami, uzgodnieniami, pozwoleniami i dokumentami wymaganymi przepisami szczególnymi, a także zaświadczeniem, o którym mowa w art. 12 ust. 7 Pr. bud., aktualne na dzień opracowania projektu.

Wszystkie ww. elementy znajdują się w aktach sprawy. Jak wskazano wyżej w niniejszej decyzji, stosowne wyjaśnienia i uzupełnienia zostały dokonane w toku postępowania odwoławczego.

Do wniosku winny być również załączone opinie, o których mowa w art. 11d ust. 1 pkt 8 specustawy, oraz wymagane przepisami odrębnymi decyzje administracyjne. W aktach sprawy znajdują się następujące dokumenty:

- a) pismo Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu z 30.11.2015 r. (znak: Po-WA.5183.9213.1.2015),
- b) pismo Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Poznaniu z 25.11.2015 r. (Nr 3769/15).

W przedmiotowej sprawie stwierdzono brak obowiązku dołączenia dokumentów wynikających z: art. 11d ust. 1 pkt 7a, 7aa, 7b, art. 11d ust. 1 pkt 8 lit. a, b, c, d, e, g, ga, art. 11d ust. 1 pkt 9 oraz art. 11g ust. 4 specustawy.

Do wniosku załączono również oświadczenia o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane, dotyczące działek nr 3530/2 i 3898 w obrębie ewidencyjnym Września, w jednostce ewidencyjnej Września - miasto.

Pełnomocnik zarządcy drogi nie wnioskował o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.

Wniosek z 18.02.2016 r. nie zawierał określenia terminu wydania nieruchomości lub wydania nieruchomości i opróżnienia lokali oraz innych pomieszczeń. Należy wyjaśnić, że art. 16 ust. 2 specustawy określa jedynie termin minimalny („nie krótszy niż 120 dni”), jednak wnioskodawca ma możliwość określenia we wniosku terminu dłuższego, tak więc to do wnioskodawcy należy jego sprecyzowanie. Należy pamiętać, że o ile dotychczasowy właściciel lub użytkownik wieczysty przejmowanej nieruchomości traci swoje prawa do niej z chwilą, gdy decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stanie się ostateczna, o tyle faktyczne objęcie nieruchomości w posiadanie przez zarządcę drogi może zostać odroczone na określony czas, wynikający np. z zakładanych terminów realizacji inwestycji. Organ I instancji winien był więc wezwać wnioskodawcę do określenia terminu wydania nieruchomości, czego nie uczynił. Jak wskazano w niniejszej decyzji, stosowne wyjaśnienia i uzupełnienia zostały dokonane w toku postępowania odwoławczego.

Reasumując, złożony przez Pełnomocnika zarządcy drogi wniosek był wprawdzie kompletny, jednak niektóre jego elementy wymagały dalszego wyjaśnienia. Ponadto należy zauważyć,

że treść wniosku winna być przez organ szczegółowo porównana z załącznikami graficznymi, a w przypadku stwierdzenia niezgodności organ I instancji winien podjąć stosowne kroki zmierzające do ich wyjaśnienia zgodnie z dyspozycją art. 50 § 1 k.p.a. Biorąc pod uwagę zasady ogólne postępowania administracyjnego, w szczególności zaś spoczywający na organach administracji publicznej obowiązek wnikliwego działania oraz podejmowania wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego i prawnego należy stwierdzić, że odnośnie wyżej wskazanych elementów Starosta Wrzesiński nie dołożył należytej staranności w prowadzonym postępowaniu. Na etapie postępowania naprawczego było jednak możliwe podjęcie działań i uzyskanie stosownych wyjaśnień w takim zakresie, który nie narusza zasady dwuinstancyjności postępowania.

Po zbadaniu zaskarżonej decyzji stwierdzono, co następuje:

Decyzja Starosty Wrzesińskiego została wydana na podstawie ustawy mającej charakter wyjątkowy i epizodyczny, której celem jest uproszczenie i przyśpieszenie procedur dotyczących wydawania aktów administracyjnych warunkujących rozpoczęcie budowy drogi publicznej, w tym przyśpieszenie nabywania gruntów na potrzeby inwestycji drogowych. Temu też służy objęcie jedną decyzją administracyjną rozstrzygnięć dotyczących różnych kwestii (występujących przy realizacji tego typu inwestycji), jak ustalenie lokalizacji drogi, zatwierdzenie podziału nieruchomości i przejmowanie jej na własność publiczną oraz zatwierdzenie projektu budowlanego stanowiącego pozwolenie na budowę.

Decyzja Starosty Wrzesińskiego została wydana na rzecz właściwego zarządcy drogi, tj. na rzecz Zarządu Powiatu Wrzesińskiego.

W związku z wnioskiem Zarządu Powiatu Wrzesińskiego z 14.09.2016 r. organ II instancji uznał za celowe dokonanie korekty nazwy zadania z „przebudowa i rozbudowa odcinka drogi powiatowej nr 2948P Września - Gozdowo - Graboszewo w m. Września” na „rozbudowa odcinka drogi powiatowej nr 2948P Września - Gozdowo - Graboszewo w m. Września”. Stwierdzono bowiem, że inwestycja będąca przedmiotem decyzji Starosty Wrzesińskiego istotnie wykracza poza istniejący pas drogowy i wymaga przejęcia nieruchomości, co skutkuje zmianą granic pasa drogowego. W związku z tym inwestycja ta nie stanowi przebudowy w rozumieniu art. 3 pkt 7a Pr. bud., który wyraźnie stanowi, że w ramach przebudowy w przypadku dróg dopuszczalne są zmiany charakterystycznych parametrów w zakresie niewymagającym zmiany granic pasa drogowego.

Zgodnie z art. 11f ust. 1 specustawy decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera w szczególności: 1) wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, z określeniem ich kategorii; 2) określenie linii rozgraniczających teren, w tym określenie granic pasów drogowych innych dróg publicznych w przypadku gdy wniosek, o którym mowa w art. 11d, zawiera określenie granic tych pasów; 3) warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa; 4) wymagania dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich; 5) zatwierdzenie podziału nieruchomości, o którym mowa w art. 12 ust. 1;

6) oznaczenie nieruchomości lub ich części, według katastru nieruchomości, które stają się własnością Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego; 7) zatwierdzenie projektu budowlanego; 8) w razie potrzeby inne ustalenia dotyczące: a) określenia szczególnych warunków zabezpieczenia terenu budowy i prowadzenia robót budowlanych, b) określenia obowiązku budowy i okresu użytkowania tymczasowych obiektów budowlanych, c) określenia obowiązku i terminów rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania oraz tymczasowych obiektów budowlanych, d) określenia szczegółowych wymagań dotyczących nadzoru na budowie, e) obowiązku budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu, f) obowiązku budowy lub przebudowy urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych; g) obowiązku budowy lub przebudowy innych dróg publicznych, h) obowiązku budowy lub przebudowy zjazdów, i) określenia ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji obowiązków, o których mowa w lit. b, c oraz e-h, j) zezwolenia na wykonanie obowiązków, o których mowa w lit. b, c oraz e-h.

Dokonując z punktu widzenia cytowanego przepisu kontroli decyzji Starosty Wrzesińskiego Wojewoda stwierdził, co następuje:

- 1) Decyzja Starosty Wrzesińskiego nie spełnia wymogów art. 11f ust. 1 pkt 1 specustawy. Punkt I.1. decyzji Starosty Wrzesińskiego, ustalający wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, z określeniem ich kategorii, nie zawiera pełnej informacji odnośnie wszystkich dróg publicznych z jakimi powiązana jest projektowana droga. Ponadto w toku postępowania odwoławczego część dróg wewnętrznych w obszarze opracowania zyskała status dróg publicznych. W związku z powyższym organ II instancji, po uzyskaniu stosownych wyjaśnień od Pełnomocnika zarządcy drogi, uznał za konieczne uchylene zapisu punktu I.1. i zastąpienie go zapisem uwzględniającym wszystkie istniejące powiązania projektowanej drogi z innymi drogami.
- 2) Decyzja Starosty Wrzesińskiego spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 2 specustawy, w punkcie I.2. ustalając linie rozgraniczające teren (wniosek nie zawierał określenia pasów drogowych innych dróg publicznych).
Wskutek zmian w stanie prawnym nieruchomości objętych inwestycją oraz wprowadzonych zmian rozwiązań projektowych w toku postępowania odwoławczego, zarządca drogi uaktualnił, skorygował i uzupełnił mapę przedstawiającą proponowany przebieg drogi (nie ingerując przy tym w pierwotnie zaprojektowany przebieg drogi). W związku z powyższym organ II instancji uznał za konieczne stosowne skorygowanie zapisów punktu I.2.1. oraz uchylene załącznika nr 1 do zaskarżonej decyzji i zatwierdzenie w jego miejsce skorygowanego i uzupełnionego załącznika graficznego.
- 3) Decyzja Starosty Wrzesińskiego spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 3 specustawy, w punktach I.3., I.4. i I.5. ustalając warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa.
- 4) Decyzja Starosty Wrzesińskiego częściowo spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 4

specustawy, w punkcie I.6. ustalając wymogi dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich.

Należy jednak zauważyć, że decyzja Starosty Wrzesińskiego w punkcie I.6.9. w sposób nieprawidłowy określa termin wydania nieruchomości. Organ orzekający zobligowany jest bowiem do wskazania konkretnego terminu poprzez wskazanie liczby oznaczającej dzień wydania nieruchomości, większej lub równej 120, nie zaś okresu, w jakim nieruchomości mają zostać wydane. Z powyższego zapisu zaskarżonej decyzji nie wynika bowiem, w którym dniu konkretyzuje się dla właścicieli bądź użytkowników wieczystych tych nieruchomości obowiązek ich wydania. W przypadku nieobjęcia nieruchomości w posiadanie przez właściwego zarządcę drogi do dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna (np. wskutek jej dobrowolnego wydania przez dotychczasowego właściciela), zastosowanie znajdzie termin określony w niniejszej decyzji zgodnie z art. 16 ust. 2 specustawy. W związku z powyższym organ II instancji uznał za konieczne wprowadzenie zapisu czyniącego zadość obowiązkowi określonemu przez ustawodawcę w art. 16 ust. 2 specustawy poprzez prawidłowe wyznaczenie przedmiotowego terminu na konkretny dzień od dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna.

Ponadto w punkcie 6.10. organ I instancji zawarł informację dotyczącą wydania nieruchomości, wynikającą z art. 18 ust. 1e pkt 1 specustawy, dotyczący decyzji, której został nadany rygor natychmiastowej wykonalności („w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o wydanej decyzji”), podczas gdy do analizowanej decyzji Starosty Wrzesińskiego zastosowanie ma przepis art. 18 ust. 1e pkt 3 specustawy, który mówi o wydaniu nieruchomości w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna. W związku z powyższym, organ II instancji uznał za konieczne uchylene punktu I.6.10. decyzji Starosty Wrzesińskiego i zastąpienie do zapisem zgodnym z art. 18 ust. 1e pkt. 3 specustawy.

- 5) Decyzja Starosty Wrzesińskiego spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 5 specustawy. Organ I instancji w punkcie II. prawidłowo zatwierdził podział nieruchomości, przedstawiony na załączonej do wniosku dokumentacji geodezyjno-kartograficznej, opatrzonej stosownymi klauzulami ośrodka dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej.

Należy jednak zauważyć, że organ I instancji nie dostrzegł sprzeczności pomiędzy treścią złożonego wniosku a załącznikami mapowymi odnośnie działki nr 3787/6 ark. 26 (po podziale 3787/11, 3787/12, 3787/13). Zgodnie z zawartym we wniosku wykazem nieruchomości do zajęcia pod realizację inwestycji wskazano jedynie działkę 3787/12, natomiast zgodnie z załącznikami mapowymi oraz wyjaśnieniami udzielonymi przez zarządcę drogi w toku postępowania odwoławczego (pismo z 25.08.2016 r.) liniami rozgraniczającymi objęta była również działka 3787/11. W związku z powyższym organ II instancji uznał za konieczne i potrzebne skorygowanie tabeli zawartej w punkcie II. decyzji Starosty Wrzesińskiego poprzez wskazanie działki 3787/11 jako działki w liniach rozgraniczających inwestycji.

- 6) Decyzja Starosty Wrzesińskiego częściowo spełnia wymogi przepisu art. 11f ust. 1 pkt 6

specustawy, tj. zawiera w punkcie III. oznaczenie nieruchomości lub ich części, które stają się z mocy prawa własnością właściwej jednostki samorządu terytorialnego.

Jak wskazano wyżej, zgodnie z załącznikami mapowymi oraz wyjaśnieniami udzielonymi przez zarządcę drogi w toku postępowania odwoławczego liniami rozgraniczającymi teren objęta była również działka 3787/11 co oznacza, że winna być ona wskazana jako nieruchomość, która staje się z mocy prawa własnością Powiatu Wrzesińskiego. W związku z powyższym organ II instancji uznał za konieczne i potrzebne uzupełnienie wykazu nieruchomości zawartego w punkcie III. decyzji Starosty Wrzesińskiego poprzez dodanie działki 3787/11.

- 7) Decyzja Starosty Wrzesińskiego tylko częściowo spełnia wymogi przepisu art. 11f ust. 1 pkt 7 specustawy.

Wprawdzie w pkt IV. organ I instancji zatwierdził projekt budowlany, jednak po analizie ww. projektu budowlanego organ II instancji stwierdził braki i nieścisłości wskazane wyżej w niniejszej decyzji, które zostały wyjaśnione i uzupełnione w toku postępowania odwoławczego. Wskutek dokonanych przez zarządcę drogi korekt organ II instancji uznał za konieczne uchylene całości dokumentacji projektowej i zatwierdzenie w jej miejsce odpowiednio skorygowanego i uaktualnionego projektu budowlanego.

Po analizie uzupełnionego i skorygowanego projektu budowlanego należy stwierdzić, że został on sporządzony zgodnie z Pr. bud., obowiązującymi przepisami dotyczącymi projektowania dróg - w tym rozporządzeniem w sprawie WT, oraz rozporządzeniem w sprawie Pb, a także zgodnie z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Projekt budowlany zawiera też informację o obszarze oddziaływania obiektu, wymaganą na podstawie art. 34 ust. 3 pkt 5 Pr. bud.

- 8) Decyzja Starosty Wrzesińskiego spełnia wymogi przepisu art. 11f ust. 1 pkt 8 specustawy:

- w punkcie IV.1. organ I instancji prawidłowo określił szczególne warunki zabezpieczenia terenu budowy i prowadzenia robót budowlanych (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. a specustawy);
- w punkcie IV.2. organ I instancji - wobec braku takiej potrzeby - nie określił obowiązku budowy tymczasowych obiektów budowlanych oraz określił czas użytkowania tymczasowych obiektów budowlanych na nie dłużej niż 30 dni od daty zawiadomienia o zakończeniu budowy (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. b specustawy).

W tym miejscu należy wskazać, że wprawdzie Pr. bud. nie zawiera definicji „zakończenia budowy”, jednak w orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, że o zakończeniu budowy w sensie techniczno-budowlanym można mówić wówczas, gdy obiekt budowlany odpowiada wymogom, jakie przewiduje Pr. bud. przy zawiadomieniu organu o zakończeniu budowy. Przypomnieć należy, że zgodnie z art. 57 ust. 1 pkt 2b Pr. bud. do zawiadomienia o zakończeniu budowy obiektu budowlanego inwestor jest obowiązany dołączyć m.in. oświadczenie kierownika budowy o doprowadzeniu do należytego stanu i porządku terenu budowy, a także –

w razie korzystania - drogi, ulicy, sąsiedniej nieruchomości, budynku lub lokalu. Zezwolenie na użytkowanie tymczasowych obiektów budowlanych po zawiadomieniu o zakończeniu budowy należy więc uznać za nieuzasadnione, w związku z czym organ II instancji uznał za konieczne skorygowanie tego zapisu;

- w punkcie IV.3. organ I instancji - wobec braku takiej potrzeby - nie określił obowiązku rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania oraz określił termin rozbiórki tymczasowych obiektów budowlanych i nie określił terminu rozbiórki takich obiektów na nie dłużej niż 30 dni od daty zawiadomienia o zakończeniu robót (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. c, j specustawy).

Biorąc pod uwagę, że zakres robót związanych z rozbudową drogi musi obejmować m.in. wykonanie robót rozbiórkowych (np. istniejących ogrodzeń czy elementów istniejącej drogi), organ nie może zakładać, że nie jest potrzebne określenie terminu rozbiórki istniejących obiektów budowlanych.

Należy przypomnieć, że aby podmiot, który jest adresatem decyzji, nabył jakieś prawo lub został obciążony obowiązkiem, bądź też określono wobec niego warunki wykonywania nadanych uprawnień czy termin ich realizacji, ustalenia dotyczące ww. kwestii muszą być zawarte w osnowie decyzji i sformułowane w sposób jasny i precyzyjny, bez niedomówień i możliwości różnej interpretacji. Niedopuszczalna jest sytuacja, gdy organ administracji odstępuje od rozstrzygnięcia, pozwalając adresatowi decyzji na samodzielne określenie prawa, obowiązku lub terminu jego wykonania.

Ponadto, jak wskazano wyżej, za nieuzasadnione należy uznać wskazywanie terminów obejmujących okres po zawiadomieniu o zakończeniu budowy.

W związku z powyższym organ II instancji uznał za stosowne skorygowanie zapisów punktu IV.2. zaskarżonej decyzji;

- w punktach IV.5. organ I instancji prawidłowo określił szczegółowe wymagania dotyczące nadzoru na budowie (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. d specustawy);
- w punkcie V. organ I instancji zgodnie z wnioskiem ustalił obowiązek budowy lub przebudowy innych dróg publicznych, nie określił ograniczenia w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji tego obowiązku i zezwolił na jego wykonanie (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. g, i, j specustawy).

W toku postępowania odwoławczego inwestor dokonał jednak korekty wniosku wraz z załącznikami graficznymi, w związku z czym organ uznał za konieczne i potrzebne skorygowanie zapisów punktu V. w tym zakresie;

- organ I instancji - wobec braku takiej potrzeby - nie ustalił obowiązku dokonania przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu oraz urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych, innych dróg publicznych i zjazdów, nie zezwolił na wykonanie takich obowiązków oraz nie ograniczył sposobu korzystania z nieruchomości (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. e, f, i, j specustawy).

9) W rozpatrywanej sprawie nie zachodziła konieczność dokonania ustaleń wynikających z art. 20a specustawy.

10) Decyzja Starosty Wrzesińskiego nie czyni zadość wymaganiom art. 16 ust. 2 specustawy. Organ I instancji w punkcie I.6.9. na stronie 3. nieprawidłowo określił termin wydania nieruchomości na 120 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna. Wyjaśnić należy, że organ orzekający zobligowany jest do wskazania konkretnego terminu poprzez wskazanie liczby oznaczającej dzień wydania nieruchomości, większej lub równej 120 (np. 120-ty dzień), nie zaś okresu, w jakim nieruchomości mają zostać wydane. Z powyższego zapisu zaskarżonej decyzji nie wynika bowiem, w którym dniu konkretyzuje się dla właścicieli bądź użytkowników wieczystych tych nieruchomości obowiązek ich wydania. W przypadku nieobjęcia nieruchomości w posiadanie przez właściwego zarządcę drogi do dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna (np. wskutek jej dobrowolnego wydania przez dotychczasowego właściciela), zastosowanie znajdzie termin określony w niniejszej decyzji zgodnie z art. 16 ust. 2 specustawy. W związku z powyższym organ II instancji uznał za wskazane stosowne skorygowanie zapisów punktu I.6.9. zaskarżonej decyzji.

11) Decyzji Starosty Wrzesińskiego nie nadano rygoru natychmiastowej wykonalności. W związku z powyższym organ II instancji uznał za konieczne skorygowanie zapisów punktu I.6.10. zaskarżonej decyzji, w którym Starosta Wrzesiński nieprawidłowo wskazał początek biegu terminu wydania nieruchomości uprawniającego do powiększenia odszkodowania.

Dokonując analizy decyzji Starosty Wrzesińskiego organ II instancji stwierdził także, że spełnia ona wymogi art. 107 § 1 k.p.a. Organ I instancji prawidłowo wskazał w decyzji jej adresata - Zarząd Powiatu Wrzesińskiego, a także prawidłowo wskazał strony postępowania. Uzasadnienie decyzji zawiera opis złożonego wniosku i przebiegu sprawy oraz wyjaśnienie okoliczności faktycznych i prawnych mających wpływ na rozstrzygnięcie, w tym również przywołanie uwag wniesionych przez strony w toku postępowania oraz informację o sposobie ustosunkowania się do nich przez zarządcę drogi. Organ I instancji odniósł się również do wymogów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (stan prawny na moment wydawania decyzji: Dz. U. z 2016 r. poz. 353, ze zm.).

Organ II instancji stwierdził ponadto, że decyzja Starosty Wrzesińskiego zawiera prawidłowe pouczenie co do przysługującego stronom prawa do wniesienia odwołania.

Ustalenia niniejszej decyzji w zakresie, w którym uchylono decyzję Starosty Wrzesińskiego i orzeczono w sprawie, nie naruszają zasady dwuinstancyjności postępowania, o której mowa w art. 15 k.p.a., ponieważ zasadnicze rozstrzygnięcia decyzji pozostają zgodne z wnioskiem zarządcy drogi oraz decyzją organu I instancji.

Odnośnie zarzutów wniesionych w odwołaniu należy wyjaśnić, co następuje:

I.

Na wstępie należy przypomnieć, że istotą postępowania odwoławczego, zgodnie z zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, jest ponowne rozpoznanie sprawy przez organ drugiej instancji w pełnym - co do zasady - zakresie. Oznacza to, że organ odwoławczy winien rozpatrzyć sprawę na nowo w jej całokształcie. Kontrola instancyjna organu rozpatrującego odwołanie obejmuje zarówno legalność dokonanego przez organ pierwszej instancji rozstrzygnięcia sprawy, jak również ocenę stanu faktycznego. Niezbędnym wymogiem merytorycznego orzekania przez organ odwoławczy jest dostateczne i wszechstronne wyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy, co wynika z wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 14.10.1999 r. (sygn. akt IV SA 1313/98, LEX nr 48725). Organ nie jest przy tym związany uzasadnieniem środka zaskarżenia, a winien skontrolować postępowanie i decyzję organu pierwszej instancji z punktu widzenia legalności, celowości oraz słuszności rozstrzygnięcia, niezależnie od tego, czy zostały podniesione przez skarżącego w tym zakresie zarzuty.

Należy również wskazać, że decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jest decyzją związaną i nie dopuszcza jakiegokolwiek uznaniowości przy jej wydawaniu. W orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntowane jest stanowisko, że przepisy specustawy nie upoważniają organów orzekających do oceny racjonalności czy słuszności rozwiązań projektowych przyjętych we wniosku o udzielenie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. O przebiegu drogi oraz przyjętych rozwiązaniach technicznych decyduje wyłącznie jej zarządca. W toku postępowania organ winien ocenić kompletność złożonego wniosku, ustalić, czy spełnia on inne przesłanki określone przepisami specustawy oraz zbadać, czy wnioskowana inwestycja nie pozostaje w sprzeczności z prawem powszechnie obowiązującym. Co do przebiegu inwestycji jest natomiast tym wnioskiem związany. Organy administracji publicznej orzekające w sprawie wniosku (zarówno w pierwszej, jak i w drugiej instancji) nie współuczestniczą w projektowaniu inwestycji i nie posiadają kompetencji do wyznaczania i korygowania trasy inwestycji, czy też do zmiany proponowanych rozwiązań co do jej przebiegu, bowiem jej usytuowanie zależy od woli zarządcy drogi (por. wyroki WSA w Poznaniu z: 10.02.2016 r., sygn. akt IV SA/Po 893/15; 25.11.2015 r., sygn. akt II SA/Po 582/15; 11.09.2014 r., sygn. akt II SA/Po 328/14; 9.06.2009 r., sygn. akt IV SA/Po 130/09; wyrok WSA w Opolu z 12.10.2010 r., sygn. akt II SA/Op 381/10; wyrok WSA w Warszawie z 18.04.2007 r., sygn. akt IV SA/Wa 46/07; wyrok WSA w Warszawie z 9.11.2006 r., sygn. akt IV SA/Wa 638/06).

Należy przy tym wyjaśnić, że zgodnie z treścią art. 11i ust. 1 specustawy w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w specustawie stosuje się odpowiednio przepisy Pr. bud. Jak wynika natomiast z treści art. 35 ust. 4 Pr. bud., w razie spełnienia wymagań określonych w art. 35 ust. 1 oraz art. 32 ust. 4, właściwy organ nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. Wynika z powyższego, że decyzja o pozwoleniu na budowę nie ma charakteru uznaniowego i w razie spełnienia przez inwestora wymagań określonych w przepisach prawa budowlanego organ

architektoniczno-budowlany jest zobligowany zezwolić na realizację inwestycji drogowej (por. wyrok WSA w Warszawie z 27.01.2011 r., sygn. akt VII SA/Wa 1955/10).

Podkreślić również należy, że niedopuszczalna jest ocena racjonalności czy słuszności koncepcji przedstawionej przez inwestora, bowiem miałyby ona charakter pozaprawny. To inwestor, jako podmiot wyspecjalizowany w danej dziedzinie, posiadający odpowiednią wiedzę, decyduje o słuszności i racjonalności realizacji danego przedsięwzięcia drogowego, i to on wybiera najbardziej korzystne rozwiązanie lokalizacyjne i techniczno-wykonawcze (stanowisko wyrażone m.in. przez NSA w wyroku z 26.07.2013 r., sygn. akt II OSK 762/13, LEX nr 1367353).

Przedmiotem orzekania w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej jest więc inwestycja w kształcie wskazanym we wniosku, nie zaś poszukiwanie rozwiązań alternatywnych w celu uwzględnienia interesów jednej lub kilku ze stron postępowania, bowiem drogi są budowane nie w interesie państwa, jednostki samorządu terytorialnego czy zarządcy drogi, lecz w interesie wszystkich członków społeczeństwa. Co do zasady budowa dróg publicznych stanowi bowiem działanie ze względu na dobro wspólne. Niewątpliwie jednak, przy opracowaniu koncepcji lokalizacji inwestycji drogowej na danym terenie, inwestor musi uwzględnić wszystkie ograniczenia prawne, wynikające z ustaw szczególnych, jak również ograniczenia faktyczne. Oceniając to, czy zaskarżona decyzja w sposób prawidłowy zapewnia poszanowanie uzasadnionych interesów osób trzecich, należy jednak mieć na względzie, że inwestor realizujący inwestycje drogową działa w interesie publicznym, który ma prymat nad interesem prawnym jednostki, o ile nie narusza jego interesu prawnego w sposób niezgodny z prawem. Obowiązek uwzględnienia uzasadnionych interesów osób trzecich należy interpretować w taki oto sposób, że chodzi tu o interesy obiektywnie uzasadnione.

W tym miejscu wypada również przytoczyć stanowisko wyrażone przez NSA w wyroku z 3.07.2019 r. (sygn. akt II OSK 916/19) dotyczące stosowania reguły wynikającej z art. 7 k.p.a., nakazującej załatwienie sprawy w sposób uwzględniający interes społeczny i słuszny interes obywateli. Zdaniem Sądu reguła ta nie może doprowadzić do wyłączenia stosowania przepisów specustawy: Nakaz ten jest możliwy do zrealizowania wyłącznie w sytuacji, gdy organowi administracji przysługuje tzw. uznanie administracyjne. Nie można go jednak stosować w przypadku wydania przez organ tzw. decyzji związanej, tj. decyzji wydawanej w sytuacji, gdy norma prawa przewiduje w określonym stanie faktycznym obowiązek wydania przez organ decyzji o określonej treści. Dopuszczalność czy zakres zastosowania przepisów specustawy nie mogą więc być modyfikowane z uwagi na słuszny interes strony czy stron, a ochrona tego interesu nie może stanowić wyłącznej podstawy do odmowy wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej w kształcie wskazanym przez zarządcę drogi. Należy też zwrócić uwagę na przepis art. 11e specustawy który mówi, że nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami.

Powyższe zasady należy mieć na uwadze przechodząc do szczegółowej analizy wniesionych zarzutów.

II.

Przenosząc powyższe na grunt analizowanej sprawy i odnosząc się do zarzutów:

- naruszenia art. 5 Pr. bud. w zakresie dostępu do drogi publicznej dla właścicieli działki nr XXXX (która, jak należy przypomnieć, uległa podziałowi na działkę nr XXXX, należącą do małżeństwa XXXX i XXXX XXXX, oraz działkę nr XXXX, stanowiącą własność Powiatu Wrzesińskiego),
- naruszenia art. 11f ust. 1 pkt 4 specustawy w zakresie wymagań dotyczących ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich poprzez niezapewnienie odpowiedniego dostępu do drogi publicznej (odpowiedniego dla prowadzonej działalności dojazdu do obiektu handlowego),

należy przede wszystkim wskazać, że zastosowanie znajdują tutaj zasady opisane w punkcie I. niniejszego uzasadnienia. Organy orzekające w sprawach zezwoleń na realizację inwestycji drogowych są związane wnioskiem zarządcy drogi w zakresie wskazanej lokalizacji i przyjętych rozwiązań projektowych i nie są władne do narzucania lokalizacji czy parametrów jej poszczególnych elementów. Ocenie dokonanej przez organy pierwszej i drugiej instancji mogła podlegać jedynie zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia.

W tym miejscu należy przede wszystkim wyjaśnić zasadniczą różnicę pomiędzy pojęciem „dostępu do drogi publicznej” a pojęciem „zjazdu z drogi publicznej”. Podkreślić należy, że zapewnienie dostępu do drogi publicznej nie jest równoznaczne z wybudowaniem zjazdu. Zgodnie z art. 2 pkt 14 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (obecnie: Dz.U. z 2022 r. poz. 503 ze zm.) przez dostęp do drogi publicznej należy rozumieć: 1) bezpośredni dostęp do tej drogi albo 2) dostęp do niej przez drogę wewnętrzną lub przez ustanowienie odpowiedniej służebności drogowej. Ustawowa definicja dostępu do drogi publicznej jest zupełna (zawiera wszelkie warunki, które muszą być spełnione, aby stwierdzić, czy dany grunt ma dostęp do drogi publicznej).

Dostęp bezpośredni do drogi publicznej polega na tym, że położenie nieruchomości względem drogi zapewnia możliwość obsługi komunikacyjnej (zapewnienie dojazdu) bez konieczności korzystania z innych nieruchomości. Dostęp pośredni polega natomiast na zapewnieniu dojazdu do drogi publicznej poprzez teren innej działki (obciążonej odpowiednią służebnością) lub poprzez drogę wewnętrzną.

„Dostęp do drogi publicznej” jest więc pojęciem szerszym niż „zjazd z drogi publicznej”.

Zjazd jest pojęciem zdefiniowanym w art. 4 pkt 8 u.d.p., zgodnie z którym jest to:

- 1) w brzmieniu obowiązującym do 20.09.2022 r.: „połączenie drogi publicznej z nieruchomością położoną przy drodze, stanowiące bezpośrednie miejsce dostępu do drogi publicznej w rozumieniu przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym”,
- 2) w brzmieniu obowiązującym od 21.09.2022 r.: „część drogi publicznej łączącą jezdnię z nieruchomością gruntową usytuowaną poza pasem drogowym, stanowiącą

bezpośrednie miejsce dostępu do drogi publicznej w rozumieniu przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym”.

Budowa zjazdu pozwala więc właścicielowi nieruchomości na praktyczne skonsumowanie przysługującego mu prawa dostępu do drogi publicznej.

Zgodnie z art. 29 u.d.p., utrzymanie, budowa lub przebudowa zjazdu należy do właścicieli lub użytkowników posesji przyległych do drogi publicznej, które są obsługiwane przez ten zjazd. Wyjątek stanowi przebudowa zjazdu wymuszona przy rozbudowie lub przebudowie drogi. Wtedy obowiązek dostosowania istniejącego zjazdu do nowych parametrów drogi spoczywa na zarządcy drogi.

Należy jednak odróżnić zjazd o charakterze faktycznym (istniejący bez uzyskania zezwolenia na jego lokalizację i budowę) od zjazdu o charakterze prawnym, tj. gdy właściciel działki uzyskał zgodę właściwego zarządcy drogi na jego lokalizację, a następnie zgodę na jego budowę. Obowiązek uzyskania zgody na lokalizację zjazdu z drogi publicznej, a następnie na jego budowę wynika z art. 29 ust. 3 u.d.p. (por. wyrok NSA z 28.03.2017 r., sygn. akt II OSK 1959/15). Sama faktyczna możliwość zjeżdżania z drogi w jakimś miejscu nie powoduje powstania (nawet jako samowola budowlana) zjazdu rozumianego jako obiekt budowlany, tak samo jak przejeżdżanie przez nieruchomość nie powoduje, że powstaje droga.

Jak wskazano w niniejszej decyzji, ani w toku postępowania prowadzonego przez organ I instancji, ani w toku postępowania odwoławczego, pełnomocnik Odwołującego nie przedstawił jednoznacznych dowodów na istnienie legalnego zjazdu z działki nr XXXX. Brak legalnego zjazdu z nieruchomości Odwołującego oznacza, że zarządca drogi nie miał obowiązku wykonania zjazdu z tej nieruchomości w ramach planowanej rozbudowy drogi. W analizowanym przypadku na inwestorze ciążył więc jedynie obowiązek niepozbawiania nieruchomości powstałych w wyniku podziałów dostępu do drogi publicznej - czego nie uczynił.

W tym miejscu wypada wyjaśnić, że żaden przepis prawa nie nakłada na organ wydający decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej obowiązku zapewnienia właścicielom działek położonych przy drodze dostępu do drogi publicznej na dotychczasowych warunkach lub w sposób zgodny z ich żądaniami. Zgodnie bowiem z prawem (art. 5 ust. 1 pkt 9 Pr. bud.) „należy zapewnić właścicielom działek położonych przy drodze (tylko albo aż) dostęp do drogi publicznej” (por. wyrok NSA z 29.01.2013 r., sygn. akt II OSK 2785/12). Samo powoływanie się na brak „odpowiedniego” wjazdu na projektowaną drogę nie może stanowić wykazania naruszenia interesu prawnego skarżącej strony, albowiem z jakiegokolwiek normy obowiązującego prawa nie wynika, aby zapewnienie dostępu do drogi publicznej miało polegać na dostępie do drogi w konkretny sposób, zgodny z oczekiwaniami stron (por. wyrok NSA z 26.07.2013 r., sygn. akt II OSK 762/13). Brak jest bowiem przepisu prawa, który nakazywałby zapewnienie określonego charakteru dostępu do drogi publicznej, bądź projektowanie dostępu zgodnie z żądaniem osoby zainteresowanej (por. wyrok WSA w Warszawie z 5.01.2010 r., sygn. akt IV SA/Wa 1732/09; wyrok WSA w Warszawie z 19.01.2021 r., sygn. akt VII SA/Wa 16/20, wyrok NSA z 9.08.2010 r., sygn. akt II OSK 875/10).

Z art. 5 ust. 1 pkt 9 Pr. bud. wynika obowiązek zapewnienia odpowiedniego dostępu do drogi publicznej, jednak nie jest on równoznaczny z obowiązkiem dostępu do drogi publicznej co najmniej na dotychczasowych warunkach. Wymóg taki byłby nie tylko bezprawny, ale także w wielu przypadkach niemożliwy do spełnienia (por. wyrok NSA z 29.01.2013 r., sygn. akt II OSK 2785/12).

Również z przepisów u.d.p., w tym z art. 29 ust. 2 tej ustawy, nie wynika aby zarządca drogi był obowiązany do zapewnienia dostępu do nieruchomości zgodnie z oczekiwaniami podmiotu wykonującego tam działalność gospodarczą (por. wyrok NSA z 3.12.2015 r., sygn. akt II OSK 839/14).

Należy także zauważyć, że z przepisu art. 13 ust. 3 specustawy wynika, że ustawodawca przewiduje zaistnienie sytuacji, w której realizacja inwestycji drogowej powoduje brak możliwości wykorzystania na dotychczasowe cele nieruchomości przylegającej do nowoprojektowanej drogi.

Przypomnieć także należy, że zgodnie z art. 11e specustawy nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami, tak więc w analizowanym przypadku organy administracji nie miały podstaw prawnych do uzależnienia wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej od spełnienia warunku polegającego na zapewnieniu skarżącemu dostępu do drogi publicznej w sposób zapewniający możliwość wykorzystania nieruchomości w dotychczasowy sposób.

Niewątpliwie jednak, przy opracowaniu koncepcji lokalizacji inwestycji drogowej na danym terenie, inwestor musi uwzględnić wszystkie ograniczenia prawne, wynikające z ustaw szczególnych, jak również ograniczenia faktyczne. W przypadku wątpliwości odnośnie przyjętych rozwiązań projektowych organ winien więc rozważyć zwrócenie się do inwestora o zajęcie stanowiska w tej kwestii.

Jak wskazano wyżej w niniejszej decyzji, wypełniając dyspozycje zawarte w wyroku NSA z 13.09.2017 r. (sygn. akt II OSK 1806/17), organ II instancji pismem z 4.12.2017 r. wezwał zarządcę drogi do złożenia wyjaśnień odnośnie zapewnienia przejezdności przez projektowane zjazdy z działki nr XXXX ark.26 obr. Września dla pojazdów innych niż samochody osobowe. Zarządca drogi udzielił odpowiedzi pismem z 3.01.2018 r., a następnie pismem z 27.02.2018 r. zawiadomił o złożeniu wniosku o udzielenie zgody na odstąpienie od przepisów rozporządzenia w sprawie WT celem wykonania zjazdu publicznego w obszarze oddziaływania skrzyżowania o ruchu okrężnym na działkę nr XXXX obręb Września (po podziale nieruchomości nr XXXX), co miało umożliwić dalsze prowadzenie działalności gospodarczej na ww. działce. Z kolei pismem z 5.02.2021 r. zarządca drogi poinformował, że odstępuje od wykonania zjazdów z ww. działki z uwagi na nieuzyskanie zgody na odstąpienie od przepisów techniczno-budowlanych, a także ze względu na fakt, że działka nr XXXX posiada dostęp do drogi publicznej poprzez ustanowioną służebność gruntową, polegającą na prawie swobodnego przejazdu i przechodu przez działkę nr XXXX zapisaną

w KW XXXX i przez działkę nr XXXX (po podziale nr XXXX) zapisaną w KW XXXX na rzecz kaźdoczesnego wlaściciela działki zapisanej w KW XXXX.

Powyższe znajduje także potwierdzenie w publicznie dostępnej KW XXXX, w której zapisane są działki nr XXXX i XXXX, powstałe z podziału działki nr XXXX. W dziale I-SP tej KW znajduje się zapis: „bezpłatna służebność gruntowa polegająca na prawie swobodnego przejazdu i przechodu przez działkę XXXX zapisanej w KWXXXX i przez działkę XXXX zapisanej w KW XXXX na rzecz kaźdoczesnego wlaściciela działki XXXX”.

Ostatecznie jednak zarządca drogi zdecydował się zrezygnować z realizacji ronda oraz uwzględnić w projekcie zjazd z działki Odwołującego na ul. Kościuszki, co znajduje odzwierciedlenie w skorygowanych materiałach projektowych przekazanych przez zarządcę drogi pismami z 9.06.2022 r. i z 9.11.2022 r.

Skorygowany projekt budowlany zawiera rozwiązania mieszczące się wprawdzie w liniach rozgraniczających teren pierwotnie wskazanych w decyzji Starosty Wrzesińskiego, jednak przewidujące diametralnie odmienne rozwiązania projektowe. Zarządca drogi zrezygnował z realizacji ronda oraz - celem zapewnienia Odwołującemu dostępu do drogi publicznej - przewidział połączenie działki nr XXXX z drogą publiczną (ul. Kościuszki) w km 0+787 poprzez zjazd indywidualny o szerokości 5 m, z jezdnią o szerokości 3,5 m oraz poboczami gruntowymi o szerokości 1 m kaźde. Zjazd ten, uwidoczniiony na rysunku „Zagospodarowanie terenu” (rys. nr 2), zgodnie z legendą wyróżniony nawierzchnią z kostki grafitowej, nie znajduje się w obszarze oddziaływania skrzyżowania oraz odpowiada wymogom rozporządzenia w sprawie WT. W toku postępowania odwoławczego Odwołujący ani jego pełnomocnik nie zgłosili uwag odnośnie zaprojektowanego rozwiązania, w związku z powyższym należy uznać, że roszczenia Odwołującego w tym zakresie zostały zaspokojone.

W związku z wyżej opisanymi zmianami rozwiązań projektowych zarzut naruszenia art. 5 Pr. bud. w zakresie dostępu do drogi publicznej należy uznać za nieaktualny.

Odnośnie zarzutów dotyczących możliwości wykorzystania nieruchomości w dotychczasowy sposób, tj. prowadzenia działalności gospodarczej, której funkcjonowanie powiązane jest z dostępem do drogi powiatowej nr 2948P należy wyjaśnić, że zgodnie ze skorygowanym projektem budowlanym dojazd do budynku odbywać się będzie nadal od strony ul. Kościuszki, co zostanie szczegółowo omówione poniżej w punkcie III.

III.

Wobec dokonanych przez zarządcę drogi zmian rozwiązań projektowych, zarzut naruszenia § 77 i § 78 rozporządzenia w sprawie WT w zakresie parametrów oraz wymagań dotyczących zjazdu publicznego z posesji Odwołującego, należy uznać za nieaktualny.

Zgodnie z § 55 ust. 1 pkt. 3 i 4 rozporządzenia w sprawie WT, zarówno zjazd publiczny, jak i zjazd indywidualny, to zjazd „określony przez zarządcę drogi”. To zarządca drogi określa, czy dany zjazd jest indywidualny czy publiczny (por. wyrok WSA w Warszawie z 22.03.2007 r., sygn. akt VII SA/Wa 2257/06).

Zgodnie ze skorygowanym projektem budowlanym z działki nr XXXX zarządca drogi przewidział zjazd indywidualny. Dojazd do budynku odbywa się nadal od strony ul. Kościuszki, podobnie jak to miało miejsce w stanie istniejącym.

Zgodnie z § 77 rozporządzenia w sprawie WT zjazd z drogi powinien być zaprojektowany i wybudowany w sposób odpowiadający wymaganiom wynikającym z jego usytuowania i przeznaczenia, a w szczególności powinien być dostosowany do wymagań bezpieczeństwa ruchu na drodze, wymiarów gabarytowych pojazdów, dla których jest przeznaczony, oraz do wymagań ruchu pieszych.

Szczegółowe wymagania w zakresie zjazdów indywidualnych reguluje § 79 rozporządzenia w sprawie WT, zgodnie z którym zjazd indywidualny powinien mieć:

- 1) Szerokość nie mniejszą niż 4,5 m, w tym jezdnię o szerokości nie mniejszej niż 3,0 m i nie większej niż szerokość jezdni na drodze.

Organ II instancji stwierdził, że zaprojektowany zjazd o szerokości 5 m, z jezdnią o szerokości 3,5 m oraz poboczami gruntowymi o szerokości 1 m każde, odpowiada powyższemu wymogowi.

- 2) Nawierzchnię co najmniej twardą.

Organ II instancji stwierdził, że zaprojektowany zjazd z nawierzchnią z kostki odpowiada powyższemu wymogowi.

- 3) Przecięcie krawędzi nawierzchni zjazdu i drogi wyokrąglone łukiem kołowym o promieniu nie mniejszym niż 3 m lub skosem 1:1, jeżeli jest to zjazd z ulicy.

Organ II instancji stwierdził, że zaprojektowany łuk kołowy o promieniu 5 m odpowiada powyższemu wymogowi.

Pochylenie podłużne zjazdu (§ 79 pkt. 4 i 5 rozporządzenia w sprawie WT), jako element nie uwidaczniany w projekcie zagospodarowania terenu, nie podlega sprawdzeniu przez organ administracji architektoniczno-budowlanej (por. art. 35 ust. 1 pkt. 2 Pr. bud.).

Reasumując, zaprojektowany zjazd indywidualny w km 0+787 spełnia wymogi rozporządzenia w sprawie WT.

Odnosnie zarzutu braku projektu organizacji ruchu wraz z oznakowaniem pionowym i poziomym należy wyjaśnić, że projekt organizacji ruchu nie jest elementem projektu budowlanego i nie podlega zatwierdzeniu przez organ administracji architektoniczno-budowlanej.

Zgodnie z § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 23 września 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków zarządzania ruchem na drogach oraz wykonywania nadzoru nad tym zarządzaniem (w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania decyzji Starosty Wrzesińskiego: Dz. U. z 2003 r. Nr 177 poz. 1729, ze zm.) podstawą do wprowadzenia organizacji ruchu na nowo wybudowanej drodze lub jej zmiany na drodze istniejącej jest zatwierdzenie organizacji ruchu przez organ zarządzający ruchem. Organizację ruchu zatwierdza, na podstawie projektu organizacji ruchu, organ zarządzający ruchem właściwy dla danej drogi (§ 6 ust. 1). Zarządzanie ruchem nie należy do właściwości organów

prowadzących postępowania w sprawie zezwoleń na realizację inwestycji drogowej i nie stanowi przedmiotu zaskarżonego rozstrzygnięcia.

Zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczenia na drogach (w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania decyzji Starosty Wrzesińskiego: Dz. U. z 2003 r. Nr 220 poz. 2181, ze zm.), oznakowanie wprowadza się zgodnie z zatwierdzoną organizacją ruchu wynikającą z przepisów wyżej cytowanego rozporządzenia, a nie na etapie projektu budowlanego i budowy nowej drogi.

IV.

Odnosnie zarzutu naruszenia art. 43 u.d.p. poprzez zlokalizowanie drogi w zbyt małej odległości od budynku należy wskazać, że zgodnie z poglądem ustalonym w orzecznictwie, dyspozycja art. 43 u.d.p. normuje odległości nowo sytuowanych obiektów budowlanych od krawędzi drogi publicznej, natomiast nie nakłada żadnych obowiązków na zarządcę drogi i nie normuje kwestii sytuowania drogi względem istniejącego obiektu budowlanego. Dodatkowo przepis ten w ust. 2 przewiduje w szczególnie uzasadnionych przypadkach usytuowanie obiektu budowlanego przy drodze w odległości mniejszej niż określona w ust. 1, co może nastąpić za zgodą zarządcy drogi. Treść przepisu nie pozostawia żadnych wątpliwości, że nie dotyczy on sytuowania drogi względem istniejącego obiektu budowlanego, z czym mamy do czynienia w sprawie niniejszej, ale sytuowaniem obiektu względem istniejącej drogi (por. wyrok NSA w Warszawie z 10.04.2008 r., sygn. akt II OSK 1687/07; WSA w Warszawie z 15.10.2008 r., sygn. akt IV DA/Wa 993/08; WSA w Warszawie z 6.03.2012 r., sygn. akt VII SA/Wa 2399/11). W sytuacji, gdy inwestor (zarządca drogi) uznał, że niezbędne jest zajęcie części działki Odwołującego na potrzeby rozbudowy drogi, wiążące się ze zbliżeniem się do budynku, to organy orzekające nie mogą kwestionować przyjętego rozwiązania.

V.

Odnosnie zarzutu naruszenia art. 11d ust. 1 i art. 11i ust. 1 specustawy w zw. z art. 12 i 35 ust. 1 Pr. bud. należy wyjaśnić, co następuje:

Pełnomocnik odwołującego podniósł, że w wykonywaniu dokumentacji projektowej, przygotowywaniu wniosku oraz procedurze zmierzającej do wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji brała udział osoba nie posiadająca uprawnień projektowych, tj. pan Ryszard Przybył.

Na wstępie należy zauważyć, że żaden przepis prawa nie zakazuje udziału osób nie posiadających uprawnień projektowych w czynnościach zmierzających do uzyskania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji.

Zgodnie z art. 11b specustawy, wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej składa właściwy zarządca drogi. Zgodnie natomiast z art. 19 ust. 2 pkt 3 u.d.p. zarządcą drogi powiatowej jest właściwy zarząd powiatu. W przypadku drogi

powiatowej na terenie powiatu wrzesińskiego podmiotem uprawnionym do złożenia wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jest więc Zarząd Powiatu Wrzesińskiego.

Zarządca drogi może działać poprzez pełnomocnika (por. art. 33 k.p.a.). Jak wskazano w niniejszej decyzji, pan Ryszard Przybył złożył wniosek o wydanie decyzji działając jako pełnomocnik właściwego zarządcy drogi - Zarządu Powiatu Wrzesińskiego. Załączone do wniosku pełnomocnictwo z 12.11.2015 r. upoważnia pana Ryszarda Przybyła do występowania przy prowadzeniu spraw dot. wykonania kompletnej dokumentacji projektowej zadania pn. „Przebudowa i rozbudowa odcinka drogi powiatowej nr 2948P Września - Gozdowo - Graboszewo w m. Września”, a w szczególności do występowania wobec organów administracji publicznej w postępowaniach związanych z przedmiotową inwestycją (nie zaś, jak twierdzi pełnomocnik Odwołującego, do wykonania kompletnej dokumentacji projektowej).

Jak wskazano wyżej w niniejszej decyzji, wypełniając dyspozycje zawarte w wyroku NSA z 13.09.2017 r. (sygn. akt II OSK 1806/17), organ II instancji pismem z 4.12.2017 r. wezwał zarządcę drogi do uzupełnienia wniosku z 18.02.2016 r. o upoważnienie umocowujące pana Ryszarda Przybyła do występowania w imieniu Zarządu Powiatu Wrzesińskiego, spełniające wymogi ww. wyroku NSA.

Zarządca drogi pismem z 3.01.2018 r. udzielił szczegółowych wyjaśnień odnośnie zakresu upoważnienia oraz przekazał kopię umowy nr 3037.117.2014 z 9.12.2014 r. zawartej między Powiatem Wrzesińskim, reprezentowanym przez Zarząd Powiatu we Wrześni, a panem Ryszardem Przybyłem, jak również nowe upoważnienie z 3.01.2018 r., wystawione w celu spełnienia wymogów formalnych i potwierdzenia woli Zarządu Powiatu Wrzesińskiego w kwestii udzielonego pełnomocnictwa.

Wyjaśnić należy, że branie udziału w przygotowywaniu dokumentacji projektowej poprzez gromadzenie niezbędnych opinii i uzgodnień w imieniu zarządcy drogi, a także występowanie jako przedstawiciel firmy projektowej na spotkaniach nie oznacza, że pan Ryszard Przybył jest autorem projektu budowlanego. Autorami projektu (projektantami) są mgr inż. Janusz Marcinkowski (branża drogowa) i mgr inż. Adam Sakowicz (branża elektryczna), którzy posiadają stosowne uprawnienia budowlane (zamieszczone w projekcie budowlanym).

Reasumując należy stwierdzić, że pan Ryszard Przybył występował w sprawie jako pełnomocnik zarządcy drogi, a nie projektant. Zarzut naruszenia art. 12 Pr. bud. jest bezzasadny, bowiem projekt budowlany został sporządzony przez projektantów posiadających uprawnienia budowlane do projektowania w specjalnościach odpowiadających zakresowi opracowania dokumentacji projektowej.

Zdaniem Pełnomocnika odwołującego brak wskazań w zakresie projektowanej i planowanej wycinki drzew, uzgodnień z odpowiednimi służbami w zakresie ochrony środowiska, mapy i projektu dotyczącego przebudowy i modernizacji oświetlenia ulicy Kościuszki oraz brak ustaleń dotyczących osoby projektanta spowodował, że został naruszony przepis art. 35 ust. 1 Pr. bud.

Przepis ten stanowi, że przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego właściwy organ sprawdza:

- 1) Zgodność projektu budowlanego z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i innymi aktami prawa miejscowego albo decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu, a także wymaganiami ochrony środowiska, w szczególności określonymi w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Wyjaśnić należy, że zgodnie z art. 11i ust. 2 specustawy w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie stosuje się przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Kwestia ta zostanie obszerniej wyjaśniona w punkcie VI. niniejszego uzasadnienia.

Inwestycja objęta decyzją Starosty Wrzesińskiego nie wymaga również uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przedmiotowa inwestycja nie jest zaliczana do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt. 31 i 32 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania decyzji Starosty Wrzesińskiego: Dz. U. z 2016 r. poz. 71), nie jest zaliczana do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 60 ww. rozporządzenia, tj. drogi o nawierzchni twardej o całkowitej długości przedsięwzięcia powyżej 1 km, a także nie jest zaliczana do przedsięwzięć, o których mowa w § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia. W związku z tym nie stwierdzono naruszenia przepisu art. 35 ust. 1 pkt 1 Pr. bud.;

- 2) Zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu z przepisami, w tym techniczno-budowlanymi.

Jak wskazano wyżej w niniejszej decyzji, nie stwierdzono niezgodności skorygowanego projektu zagospodarowania terenu z przepisami. W związku z powyższym nie stwierdzono naruszenia przepisu art. 35 ust. 1 pkt 2 Pr. bud.

- 3) Kompletność projektu budowlanego i posiadanie wymaganych opinii, uzgodnień, pozwoleń i sprawdzeń oraz informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1b, oraz zaświadczenia, o którym mowa w art. 12 ust. 7.

Odnośnie zarzutu, że załączony do wniosku projekt budowlany był niekompletny, oraz odnośnie pytania, kiedy i w jakim stanie projekt budowlany został złożony w Starostwie Powiatowym, skoro Odwołujący, zapoznając się z materiałami sprawy projektów tych nie widział, należy wskazać, że uzupełnienie projektu budowlanego może nastąpić w toku postępowania administracyjnego (por. art. 35 ust. 3 Pr. bud.). W aktach sprawy brak wprowadzie dokumentów wskazujących na uzupełnienie projektu budowlanego, jednak należy zauważyć, że organ I instancji przed wydaniem decyzji uznał

za stosowne dodatkowo zadbać o zapewnienie stronom czynnego udziału w postępowaniu poprzez zawiadomienie o zakończeniu postępowania dowodowego pismem z 13.04.2016 r. oraz w drodze obwieszczenia - przy czym należy podkreślić, że zawiadomienie takie nie było obligatoryjne, bowiem w przypadku postępowań prowadzonych na podstawie przepisów specustawy przepisu art. 10 k.p.a. nie stosuje się wprost (por. wyrok NSA z 11.09.2013 r., sygn. akt II OSK 1757/13). Odwołujący miał więc możliwość zapoznania się z kompletną dokumentacją przed wydaniem decyzji. Jak wynika z akt sprawy, do dnia wydania decyzji ani sam Odwołujący, ani Pełnomocnik odwołującego, z prawa tego nie skorzystali. Pismo Pełnomocnika odwołującego z 28.04.2016 r. zawiera jedynie polemikę z pismem Zarządu Powiatu z 6.04.2016 r. odnośnie zjazdu, i nie ma w nim wzmianki o brakach w projekcie budowlanym.

Również organ II instancji - jak wskazano wyżej w niniejszej decyzji - zawiadamiał strony o zakończeniu postępowania, w tym pismem i obwieszczeniem z 19.12.2022 r.

Przekazany wraz z odwołaniem projekt budowlany, stanowiący załącznik do decyzji Starosty Wrzesińskiego, zawierał elementy, na brak których wskazuje Pełnomocnik odwołującego, tj. wskazania w zakresie projektowanej i planowanej wycinki drzew (punkt 5.1. Wpływ obiektu budowlanego na istniejący drzewostan - str. 15 projektu budowlanego oraz rysunek zatytułowany „Plan sytuacyjny - wycinka drzew”) i mapę z projektem przebudowy i modernizacji oświetlenia ulicy Kościuszki (rysunek Nr E-1 zatytułowany „Plan sytuacyjny - roboty elektryczne”).

Analogiczne elementy zawiera skorygowany projekt budowlany przekazany przez zarządcę drogi w toku postępowania odwoławczego.

Odnośnie zarzutu braku „uzgodnień z odpowiednimi służbami w zakresie ochrony środowiska” należy stwierdzić, że Pełnomocnik odwołującego nie wskazał, jakie „odpowiednie służby” ma na myśli oraz nie podał podstaw prawnych, na jakich opierać miałyby się takie uzgodnienia. Jak wskazano wyżej w niniejszej decyzji, analizowana inwestycja nie wymaga uzyskania opinii wymaganych na podstawie art. 11 d ust. 1 pkt 8 lit. a, b, c, d, e, g, ga specustawy, decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia ani pozwolenia wodnoprawnego, w związku z czym zarzut należy uznać za chybiony.

Informacja dotycząca bezpieczeństwa i ochrony zdrowia znajduje się na str. 9÷11 projektu budowlanego stanowiącego załącznik do decyzji Starosty Wrzesińskiego, natomiast zaświadczenia, o którym mowa w art. 12 ust. 7 Pr. bud. znajdują się na str. 32÷37 tego projektu.

Analogiczne elementy zawiera skorygowany projekt budowlany przekazany przez zarządcę drogi w toku postępowania odwoławczego.

W związku z tym nie stwierdzono naruszenia przepisu art. 35 ust. 1 pkt 3 Pr. bud.

- 4) Wykonanie (a w przypadku obowiązku sprawdzenia projektu, o którym mowa w art. 20 ust. 2, także sprawdzenie projektu) przez osobę posiadającą wymagane uprawnienia budowlane.

Jak wskazano w niniejszej decyzji, projekt budowlany stanowiący załącznik do decyzji Starosty Wrzesińskiego został wykonany przez projektantów posiadających uprawnienia budowlane do projektowania w specjalnościach odpowiadających zakresowi opracowania dokumentacji projektowej dla przedmiotowej inwestycji (kopie uprawnień zamieszczone są w projekcie budowlanym). Biorąc pod uwagę charakter, wielkość oraz nieskomplikowane rozwiązania projektowe dotyczące rozbudowy drogi powiatowej, jak również szerokie uprawnienia projektowe osób wykonujących projekt budowlany, nie było potrzeby zapewnienia przez projektanta sprawdzenia projektu budowlanego.

W związku z tym nie stwierdzono naruszenia przepisu art. 35 ust. 1 pkt 4 Pr. bud.

VI.

Odnośnie zarzutów naruszenia art. 20 u.d.p., nieuwzględnienia postanowień miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, braku skonsultowania z Odwołującym proponowanych rozwiązań projektowych, nieprzeprowadzenia wizji lokalnej i braku sprawdzenia, czy zaskarżona decyzja nie jest sprzeczna z wcześniejszymi decyzjami Starostwa należy wyjaśnić, co następuje:

Przede wszystkim wskazać należy, że zarzut naruszenia art. 20 u.d.p. jest niezrozumiały, bowiem przepis ten określa, jakie działania należą do właściwości zarządcy drogi. W analizowanym przypadku wnioskiem objęta została droga powiatowa, której zarządcą jest Zarząd Powiatu - tak więc wniosek został złożony przez właściwy podmiot, działający w granicach swoich uprawnień.

W ramach postępowania zmierzającego do wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie bada się całokształtu działalności wnioskodawcy, tak więc kwestia informowania o planach rozwoju sieci drogowej organów właściwych do sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, realizacji obowiązków zarządcy drogi w stosunku do wymogu poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego oraz kwestia realizacji zadań w zakresie inżynierii ruchu pozostaje poza oceną organu prowadzącego postępowanie.

Podobnie poza zakresem oceny organu II instancji muszą znaleźć się wszystkie te zarzuty, które opierają się na subiektywnych twierdzeniach o nieracjonalności projektu.

Odnośnie kwestii uwzględnienia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przy projektowaniu inwestycji należy wyjaśnić, że zgodnie z art. 11i ust. 2 specustawy w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie stosuje się przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, co oznacza, że prowadząc inwestycję w oparciu o przepisy specustawy, można realizować inwestycję drogową na obszarze, który w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego miał zupełnie odmienne przeznaczenie (stanowisko takie jest ugruntowane w orzecznictwie sądów administracyjnych). Tak więc ani zarządca drogi, ani organ wydający decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, nie jest zobowiązany do analizowania czy uwzględniania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (bez względu na ich aktualność),

aczkolwiek nie istnieje żadna przeszkoda prawna, która uniemożliwiłaby branie pod uwagę istniejących opracowań planistycznych jako materiału pomocniczego.

Żądanie uwzględnienia ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego należy więc uznać za nieuzasadnione.

Odnośnie zarzucanego naruszenia interesu Odwołującego poprzez nieskonsultowanie z nim przyjętych rozwiązań projektowych oraz nieuwzględnienie prowadzonej przez Odwołującego działalności gospodarczej należy przede wszystkim wskazać, że zastosowanie znajdują tutaj zasady opisane w punktach I. i II. niniejszego uzasadnienia i przypomnieć, że decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jest decyzją związaną, a organy administracji publicznej orzekające w sprawie wniosku nie współuczestniczą w projektowaniu inwestycji.

Zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie stanowiskiem, przepisy specustawy nie upoważniają organów orzekających do oceny racjonalności czy słuszności rozwiązań projektowych przyjętych we wniosku o udzielanie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. Ze względu na treść art. 11e specustawy nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami (takich jak np. uzgodnienia z dotychczasowymi właścicielami nieruchomości czy przeprowadzenia wizji lokalnej).

Należy również wyjaśnić, że - co do zasady - w ramach postępowania zmierzającego do wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie rozpatruje się kwestii możliwości zagospodarowania nieruchomości sąsiadujących z pasem drogowym. Zgodnie bowiem z art. 13 ust. 3 specustawy, jeżeli przejęta z mocy prawa na rzecz jednostki samorządu terytorialnego jest część nieruchomości, a pozostała część nie nadaje się do prawidłowego wykorzystania na dotychczasowe cele, właściwy zarządca drogi jest obowiązany do nabycia tej części nieruchomości, w imieniu i na rzecz jednostki samorządu terytorialnego, na wniosek właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości. Nadmieniam, że powyższą informację zawarto w punkcie 1.6.7. na str. 2 decyzji Starosty Wrzesińskiego.

Kwestia ewentualnego wykupu części nieruchomości jest przedmiotem odrębnego postępowania i nie może mieć wpływu na ocenę prawidłowości wydanej decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Wniosek o wykupienie pozostałej części nieruchomości składa się jednak dopiero po otrzymaniu ostatecznej decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Jest to roszczenie cywilnoprawne, którego w razie sporu strona może dochodzić przed sądem powszechnym. Ponadto strona zwracająca się z takim żądaniem winna wykazać, że pomniejszenie działki faktycznie uniemożliwia wykorzystanie pozostałej części nieruchomości na dotychczasowe cele.

Podobnie przedmiotem postępowania zmierzającego do wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie są również zagadnienia związane z podnoszonymi przez Pełnomocnika odwołującego kwestiami potencjalnego pogorszenia warunków prowadzenia działalności gospodarczej lub organizacji ruchu (dostaw) na terenie prywatnym.

Reasumując, organ architektoniczno-budowlany był związany wnioskiem zarządcy drogi

w zakresie wskazanej lokalizacji i, orzekając w sprawie, nie był władny do skorygowania przyjętych rozwiązań projektowych.

Jak wskazano wyżej w niniejszej decyzji, w toku postępowania odwoławczego zarządca drogi dokonał zmian przyjętych rozwiązań projektowych, biorąc pod uwagę umożliwienie dojazdu do budynku znajdującego się na działce stanowiącej własność Odwołującego w sposób jak najbardziej zbliżony do dotychczasowego.

Odnosnie dodatkowego zarzutu sformułowanego w piśmie z 12.07.2016 r. należy stwierdzić, że jest on niezrozumiały. Pełnomocnik odwołującego podnosi, że „obecnie opracowany projekt przewiduje powstanie nowej ulicy, jako drogi dojazdowej do sklepu Intermarche”, jednocześnie wskazując, że z przedstawionych dokumentów nie wynika, by przedmiotem postępowania w zakresie wykupu gruntu stanowiącego działkę nr XXXX, wydzieloną z działki nr XXXX, była część mająca stanowić dojazd do Intermarche.

Wyjaśnić należy, że decyzja Starosty Wrzesińskiego zatwierdza podział działki nr XXXX na działki nr XXXX i XXXX, wyszczególnia działkę nr XXXX jako działkę w liniach rozgraniczających inwestycji oraz wskazuje ją jako nieruchomość, która z mocy prawa staje się własnością Powiatu Wrzesińskiego (por. tabela w punkcie II na stronie 3 i punkt III na str. 4). Z załączników graficznych do decyzji Starosty Wrzesińskiego (jak również z powszechnie dostępnych zdjęć satelitarnych, zamieszczonych np. w Geoportalu lub pod adresem www.google.pl/maps) jednoznacznie wynika, że objęty liniami rozgraniczającymi teren fragment działki nr XXXX, znajdujący się w obrębie projektowanego ronda, stanowi powiązanie z istniejącym dojazdem do Intermarche (oraz innych podmiotów zlokalizowanych w sąsiedztwie). Ani złożony wniosek, ani decyzja Starosty Wrzesińskiego, nie obejmują budowy nowego dojazdu do Intermarche.

Na marginesie jedynie należy zauważyć, że Pełnomocnik odwołującego nie wskazał, w jaki sposób budowa takiego dojazdu (na działce nr XXXX) miałyby naruszać prawo własności oraz interes właściciela działki nr XXXX.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Niniejsza decyzja jest ostateczna w toku instancji. Niniejsza decyzja jest zaskarżalna do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, ul. Ratajczaka 10/12, 61-815 Poznań, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji skarżącemu. Od skargi pobiera się wpis stały w wysokości 500 zł (w trybie wznowienia postępowania 200 zł) - rozporządzenie Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535). Strony mają możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie pomocy prawnej.

Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, o których mowa w ustawie z 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2023 r. poz. 259), a ponadto zawierać:

- 1) wskazanie zaskarżonej decyzji, postanowienia, innego aktu lub czynności;
- 2) oznaczenie organu, którego działania, bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania skarga dotyczy;
- 3) określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.

z up. Wojewody Wielkopolskiego
Marcin Karpiński
Zastępca Dyrektora
Wydziału Infrastruktury i Rolnictwa

Dokument podpisany kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

Załączniki:

- 1) „Plan sytuacyjny - proponowany przebieg drogi z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejącym uzbrojeniem terenu”,
- 2) Projekt budowlany (1 tom).

Otrzymują:

- 1) Starosta Wrzesiński (1 egz. z załącznikami),
- 2) Zarząd Powiatu Wrzesińskiego (jako zarządca drogi - 2 egz. z załącznikami),
- 3) r.pr. Maciej Łuczak (jako pełnomocnik pana XXXX XXXX),
- 4) aa.

Do wiadomości:

- 1) Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego dla powiatu Wrzesińskiego (1 egz. z załącznikami),
- 2) Wydział Nieruchomości Starostwa Powiatowego we Wrześni (ePUAP, bez załączników).

Sprawę prowadzi:

st. insp. woj. Elżbieta Florek-Stefaniak, tel. 61-854-12-91, e-mail: eflorek@poznan.uw.gov.pl,
z-ca Kierownika Oddziału Inwestycji i Zagospodarowania Przestrzennego Paulina Iracka,
tel. 61-854-17-55, e-mail: paulina.iracka@poznan.uw.gov.pl

Godziny obsługi klientów:

poniedziałek, środa, piątek od 8.30 do 15.00; wtorek, czwartek od 12.00 do 15.00.

W niniejszej decyzji wyłączono informacje, które zostały wyłączone z obowiązku publikacji na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. (RODO).

Autor wyłączenia danych: Elżbieta Florek-Stefaniak.